Prepis
zvukovej nahrávky

Tento dokument obsahuje automaticky generovaný prepis zvukovej nahrávky, zaznamenanej počas zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Prepis bol vytvorený pomocou špecializovaného softvéru na rozpoznávanie reči. Napriek vysokej presnosti tejto technológie sa v texte môžu vyskytnúť drobné nepresnosti alebo chyby.

Uvedený prepis slúži výlučne na informačné účely a nenahrádza oficiálnu zápisnicu a zvukový záznam zo zasadnutia Súdnej rady Slovenskej republiky.

Rečník 1

pokračujeme bodom 10, a to je prerokovanie návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 3 11 z roku 2 00 5, t zn. tr. por. V znení neskorších predpisov. Tento bod programu som zaradila v súvislosti s predloženým návrhom zákona Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky do medzirezortného pripomienkového konania pod číslom legislatívneho procesu LP 2 0 2 6 / 1 2 4. Termín ukončenia medzirezortného pripomienkového konania je stanovený na 15. apríl 2 0 2 6. Cieľom návrhu zákona je podľa návrhu predkladateľov návrhu upraviť, doplniť úpravu týkajúcu sa spolupracujúcich obvinených benefitov a podmienok ich spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní v nadväznosti na aplikačnú prax.

Účinnosť sa navrhuje od 1. Novembra 2 0 2 6. Členovia Súdnej rady Peter Šamko, Martin bez, ak Vladimír Monoga, Martin Žinec, predložili pripomienky k návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa tr. por. Otváram rozpravu.

Rečník 9

Ďakujem za slovo. Takže ten základný materiál tých pripomienok som vlastne pripravil ja s kolegom. Bez zákon. Snažili sme sa to urobiť tak, aby vám to bolo zaslané s pomerne dostatočným časovým predstihom, aby ste si to mohli pozrieť, takže nemusím to nejako, nejakým spôsobom podrobne oboznamovať. Podstata celého toho návrhu zákona je nejakým spôsobom, by som to povedal, sprísni postavenie kajúcnikov z hľadiska preskúmavania vierohodnosti výpovedí, z hľadiska toho, aby ich výpovede boli potvrdzované aj nejakými externými dôkazmi z hľadiska toho, aby ich výpovede boli úplné a aby sa zaviedlo aj nejaké to riziko straty výhod pre kajúcnikov v prípade, ak by sa ukázalo, že ho vypovedajú nepravdivo alebo podobne. My sme to pojali s Martinom Bezákom tak, že na úvod sme si dovolili síce privítať snahu Ministerstvo spravodlivosti, že nejakým spôsobom chce sa venovať problematike kajúcnikov, na strane druhej sme tam vyjadrili určite pochybnosti, že či má význam neustále vlastne nejako čiastkovými novelami sa venovať tomuto inštitútu. Raz nejaký poslanecký návrh, ktorý skončí na Ústavnom súde a pozastavil Ústavný súd, potom zase nejaká pomerne rýchla iniciatíva Ministerstva spravodlivosti, že či teda nie je vhodnejšie nejakým spôsobom to uchopiť tak, že možno aj dlhšia príprava, ale koncepčne sa venovať tejto téme a prípadne ju aj úplne zmeniť tak, ako je to doteraz.

My sme, sa nám zdalo, že najvýhodnejší by bol aj pre Slovenskú republiku ten český model, ktorý funguje v Čechách, ten základ toho českého modelu je taký, že benefit, ak nejaký benefit ten kajúcnik dostane, môže ho dať súd, vždy len súd a môže ho dať až vtedy, keď urobí rozhodnutie o vine, t zn. neprichádza do úvahy, aby kajúcnik zostal bez viny. To je to, čo vlastne ja hovorím stále, už niekoľko rokov. Kajúcnik môže ostať bez trestu, ale bez viny by nemal ostať nikdy, t zn. tá možnosť zastaviť trestné stíhanie kajúcnika s tým, že on je v podstate nemá ani záznam v registri trestov, je to bezúhonná osoba napriek tomu, že páchal rôznu závažnú trestnú činnosť. Je naozaj rarita Slovenskej republiky, aj keď už od roku 2 4 trochu sprísnená, že o prípadných tých sťažnostiach rozhoduje sudca pre prípravné konanie, ale toto nie je dobrý model, v podstate tam o vine rozhoduje prokurátor, ktorý rozhodne. Zastavujú to, lebo proste sa mu to zdá tak, že tie benefity, že ten benefit je adekvátny tej výpovede, takže načrtli sme tam niečo pre toho zákonodarcu, že možno by bolo lepšie ísť o českou cestou, t zn. úplne odbúrať akékoľvek benefity v prípravnom konaní.

Prokurátor by to musel zažalovať aj kajúcnika ako spolupracujúcu osobu, súd, aby potom urobil rozhodnutie o vine a prípadne potom by bol nižší trest úplne bez trestu alebo nejakým spôsobom ten benefit realizovaný. Až tam. To bola taká odbočka len k tomu, čo sme my navrhli, že možno koncepčnejšie riešiť, je to lepšie, keďže vlastne to pripomienkové konanie sa týka konkrétneho návrhu zákona, tak ďalej sme sa venovali už v podstate jednotlivým tým pasážam toho zákona, ktorý teda predkladá Ministerstvo spravodlivosti, samozrejme, tam sú veci, ktoré už teraz sú inšpirované talianskou právnou úpravou a judikatúrou aj talianskych súdov, už čiastočne to je napr. tá požiadavka na úplnosť výpovede kajúcnika, aby teda odkedy sa teda rozhodne spolupracovať do tých 1 80 dní, vypovedal úplne všetko, čo vie o tej trestnej činnosti svojej aj prípadne iných, aby sa zabránilo tým kajúcnikom, ktorí si zázračne spomínajú. Videli sme to aj u nás a po dvoch, po troch rokoch prídu a ešte toto som si spácha osemdesiaty tretí skutok, ešte viem a t ď. takže vlastne v podstate aj v tom Taliansku až tie ich skúsenosti neblahé s tými spolupracujúcimi osobami spôsobili to, že sa začala sprísňovať tá právna úprava.

A my už včera tie skúsenosti s tými kajúcnikmi máme tiež a niektoré tie, niektoré tie nápady, ktoré prebral ten návrh zákona, napr. z tej talianskej právnej úpravy, ale aj z českej, t zn. obnova konania, obnova konania, keď kajúcnik v podstate prestane spolupracovať, to vidíme často u nás, že má kajúcnik zastavené trestné stíhanie, podmienečne zastavené trestné stíhanie už je právoplatný, ale tie konania, v ktorých vypovedá, ešte naďalej bežia. A tam príde, odmietne vypovedať, neodpovedá na otázky, nejakým spôsobom sa riešiť nedá. V Čechách je teda ten inštitút obnovy konania na to špeciálny. Ten taký kajúcnický, tak v podstate ten návrh zákona, návrh zákona preberá aj to, ten predložený návrh zákona síce prináša niektoré tie myšlienky alebo preberá komparatívny nejaký, tie myšlienky z iných právnych poriadkov, ale veľmi zle sú formulované, preto my sme niektoré alebo takmer každé to 1 ustanovenie, ktoré sme nejakým spôsobom pripomienkovali, sme navrhli aj jeho alternatívnu formuláciu, nakoľko sa nám zdalo, že teda veľmi zle to ten zákonodarca naformuloval alebo navrhovateľ zákona.

Dostanem sa teda postupne aj k tomu, prebehnem niektoré tie predložené veci. V prvom rade sa vraciame do základných zásad trestného stíhania a navrhujeme opäť, aby bolo v trestnom poriadku to, že priznanie, to, že niekto prizná sa obvinení, nezbavuje to orgány činné v trestnom konaní, aby preskúmali to priznanie. To, čo bolo vlastne do, v trestnom poriadku do roku 2 00 5 a čo vypadlo bohvie akého dôvodu? Ja som sa na to opakovane pýtal autorov tr. por. prečo toto vypadlo, keď od 50 6 5 6 to bolo v trestnom poriadku a v Čechách je to doteraz. Nikto nevedel z nich odpovedať, absolútne nikto. Ďalej stojí za úvahu zaviesť definíciu priznania, aby bolo jasné, že priznanie nie je to, keď niekto povie, že spáchal trestnú činnosť, ale priznanie je to, keď sa aj z iných dôkazov alebo preverí tá jeho výpoveď, to, že sa niekto povie, že spáchal trestný čin, je výpoveď, ale to, aby to bolo priznanie, znamená, že to koliduje naozaj s nejakými, s nejakými dôkazmi, takže tam bola definícia priznania prebratá v podstate z judikatúry, no a zároveň by bolo vhodné v tých základných zásadách zakotviť aj to, aby bolo jasné, že to nejaké priznanie alebo akákoľvek výpoveď sa má preverovať, aby prestali v podstate také tie mýty, že niekto nemá dôvod si vymýšľať alebo klamať, na to proste nie sú orgány činné v trestnom konaní trestné konanie, už som to hovoril x krát, nemá nejaký náboženský rozmer, že sa má veriť výpovediam, tie výpovede sa majú preverovať a dokazovať a v podstate kajúcnické výpovede obzvlášť a teda nebolo by na škodu, keby to v tom trestnom poriadku bolo uvedené, preformulovali sme alebo navrhli sme inú definíciu

spolupracujúceho spolupracujúceho obvineného alebo spolupracujúcej osoby, aby som to povedal také, že môže byť aj v procesom postavení svedka, nakoľko je to roztrieštené, tá spolupracujúca osoba. Na viacerých ustanovení Trestného zákona. Tak pokiaľ ide o tie konkrétne body, ktoré už sa týkajú navrhovaného znenia, tak prvá vec, samozrejme treba oceniť, že navrhovateľ chce zamedziť tzv. tým putovným kajúcnikom, t zn.

Niekomu, tým kajúcnikom, ktorí v podstate opakovane dostávajú benefity za v podstate tú istú spoluprácu, ale to je ten bod 1 návrhu zákona, ale v podstate z nášho pohľadu to bolo formulované tak, ako keby ten návrh zákona je formulovaný tak, ako keby v podstate ten kajúcnik, ak sa tá vec, o ktorej vypovedá, rozdelí na 10 trestných stíhaní samostatných, tak ako keby mohol dostať len 1 benefit a v ostatných deviatich nejakým spôsobom nie, takže malo by to byť naviazané na tú jeho výpoveď, t zn. 1 benefit, ale týka sa jednej, je výpovede toho kajúcnika, ktorá môže byť rozdelená aj na 10, 15 samostatných nejakých trestných stíhaní, to je 1, lebo však v spoločnom konaní sa to nevedie, on často vypovedá v balíkoch rôznych, nesúvisiaca tá trestná činnosť, takže tam išlo o to skôr preformulovať to tak, aby bolo jasné, že áno, 1 benefit, samozrejme za jednu spoluprácu, ale za jednu spoluprácu, ktorá sa týka celej tej jeho výpovede, tam bola formulovaná aj alternatíva práve k tomu, ak by zákonodarca nakoniec pristúpil k tomu, že príde ten, že preberie ten český model, tak k tomu bola naformulovaná alternatíva k bodu 1 návrh zákona, že vtedy by to, čo som hovoril teraz, nemalo nejaký zmysel, lebo v prípravnom konaní by žiadne benefity nikto nedával, keďže by to bolo na súdoch.

Tak ostatné nejaké tam tie body boli 2 3 a t ď. ktoré boli formulačné k tomu, či by bol ten návrh zákona, ak by bol prijatý ten návrh zákona tak, ako je teraz, alebo by bol daný ten český model, pokiaľ ide bod 4, tam je tá 1 80 dní, t zn. ten dôraz na úplnosť tej výpovede, tam sme si všimli, že v podstate zákonodarca alebo navrhovateľ neráta s tým, že ten kajúcnik predsa len môže vypovedať aj po tej dobe 1 80 dní, aj pod hrozbou straty výhod, v podstate on môže dôjsť aj po roku a povedať, že ešte to viem, to viem, poviem a nevadí mi, že stratím výhody. Takže tam to vlastne ten zákonodarca alebo navrhovateľ neupravoval, takže my sme reagovali aj v podstate na to, že teda aj keď vypovedá po tých 1 80 dňoch, je to procesné, je to použiteľné, dá sa z toho vychádzať, ale končia výpovede, prípadne končia, končia benefity, benefity nejakým spôsobom a teda o tom by mal byť aj on poučený, takže znova je tam návrh preformulovaný toho ustanovenia, tak preskočí k bodu 6 návrhu zákona. Tam bol navrhovateľ, tam dával dohľad ako keby prokurátora, ale to je myslím, najslabšie miesto toho zákona, absolútne nezrozumiteľne formulované, mýlil si tam navrhovateľ dozorového s dohľadovým prokurátorom, nebolo jasné, ako by malo znieť to uznesenie o tých primeranosti tej alebo zákonnosti tých benefitov, takže vlastne to sme opäť aj vysvetľovali v tom, v tej našej pripomienke, aj preformulovali v podstate tak, že keďže podľa súčasnej právnej úpravy benefit dáva prokurátor, prípadne s jeho súhlasom policajt, tak samozrejme preskúmavať by to mal nadriadený prokurátor. V rámci tej 2 10. 2. A o tej prípadnej sťažnosti by mal rozhodovať, teda rozhoduje sudca pre prípravné konanie, takže nie dozorový prokurátor, ale ten dohľadový kvázi by mal preskúmavať ten benefit, ktorý dal ten prokurátor pod ním a o sťažnosti by mal rozhodovať sudca pre prípravné konanie.

Návrh zákona vôbec nepočítal s tým, nielen s tým, ako by malo vyzerať to uznesenie, ale v akých lehotách by bolo možné sa obracať alebo nechávať preskúmavať, preskúmavať tu zákonnosť. Benefitov tak, ako je to pri väzbe je, že keď nie sú nové skutočnosti, tak raz za 30

dní je možné žiadať preskúmať väzbu. Tuto nebolo nič, ako keby v podstate každý každé 2 dni mohol v podstate bombardovať toho prokurátora a ten výcvik u syloval len tie rozhodnutia, takže dávali sme tam aj nejaké, nejaké lehoty, aj presne subjekty, ktoré by to mohli robiť, lebo tak, ako to bolo navrhnuté, to vyzeralo tak, že aj ten, aj tá spolupracujúca osoba, ktorá dostane benefit, ako keby mohla žiadať nadriadeného prokurátora, by preskúmal ten benefit, že teda či je dostatočný a tak to sa nám zdalo, že neprimerané to by mal takú, takéto oprávnenie by mal mať niekto, kto nie je teda obvinený, nejaký, ktorý nie je spolupracujúcou osobou. Takže tam sme vlastne prekopali celý ten návrh, aby bolo jasné, kto rozhoduje o tej primeranosti, zákonnosti benefitov, kto sa môže obrátiť, v akom časovom hľadisku a t ď.

O tom je tam ten návrh k bodu 9. To je vlastne návrh zákona, ktorý som si všimol v médiách, vyvoláva najväčšie nejaké kontraverzie alebo kritiku, aby som to tak nazval. Tam ide o to, že v podstate návrh zákona počíta s tým, že výpoveď toho kajúcnika, tá má osebe mi nemala stačiť na odsúdenie a mali by ju potvrdzovať aj nejaké iné dôkazy, hej? Nejaké, nejaké externé, tam by sme ako vyslovili to, ako sa to používa v tej trestnoprávnej teórii, ale aj v praxi Najvyššieho súdu, že teda potvrdzovať sa berie tak, ako keby ju potvrdzovať museli tu výpovede, priame dôkazy nejaké, ďalší svedkovia alebo niečo. Kým slovo podporovať znamená, že tam môže byť aj nepriame dôkazy, nejaká tá reťaz nepriamych a t ď. že teda z nášho pohľadu je to teraz nastavené príliš tvrdo, že teda musí sa hľadať nejaký ďalší priamy ako keby dôkaz, že postačí, aj keď budú podporovať alebo tu je vierohodnosť tej výpovede, kajúcnika, len podporovať nejaká reťaz napr. nepriamych dôkazov a tomu sme sa potom venovali v rámci, v rámci tej pripomienky a navrhli sme aj tam teda alternatívne znenie, to paragrafové, ktoré by sa týkalo toho, že teda stačí, nemusí byť potvrdzované alebo stačí podporené, keď je a potom už sme len v podstate technicky alebo nejakým spôsobom dopĺňali tie ďalšie body návrhu zákona, ktoré hovoria o tom, že aj súd sa bude musieť v odôvodnení vysporiadať v podstate s tým, že uznávam vinu, bol tu teda kajúcnik a musí uviesť presne, ktoré v podstate tie dôkazy iné ako kajúcnické nejakým spôsobom potvrdzujú alebo podporujú výpoveď toho kajúcnika.

Zaoberali sme sa s Matejom Bezákom aj tým, že v podstate zákonodarca alebo ten navrhovateľ nerieši to reťazenie, kvázi ten, to reťazenie kajúcnikov, keď vlastne kajúcnika potvrdzuje kajúcnik. To, čo je teraz tiež nejakým spôsobom u nás v móde. Takže dali sme to aj tam, že v podstate, ak nestačí do toho návrhu zákona, ak nestačí výpoveď kajúcnika, tá má osebe, nemala by stačiť ani výpoveď dvoch, troch, 15 tých kajúcnikoch, pokiaľ nejakým spôsobom nie sú potvrdzované, to aj Taliani, tuším to pekne nazývajú, že kartel kajúcnikov môže vzniknúť, že oni proste si sadnú, dohodnú sa a potom už to manažujú, na koho chcú a navzájom sa vypotvrdzujú a t ď. takže ak už prichádza zákonodarca s týmto ustanovením, mal by nejakým spôsobom možno reagovať aj na to reťazenie tých kajúcnikov.

Tak podrobnejšie to nemusím nejako, lebo však ste to mali možnosť si prečítať, pokiaľ ide teda o tie, k tomu nášmu návrhu, čo prišli pripomienky, čo urobili kolega živinec a monog? Pokiaľ ide o Martina Žovinca, tak tam tá pripomienka sa týkala bodu 9 návrhu zákona, to je ten, o ktorom som teraz hovoril, sčasti sa skladá to ustanovenie z toho, že nestačí tá osamotená výpoveď kajúcnika a sčasti sa skladá vlastne z toho, že sa bude môcť, pokiaľ ide o spolupracujúceho obvineného alebo svedka, čítať aj výpoveď toho z iného, z iného konania, čím v podstate ako keby nie ako keby, ale tým sa rúta v podstate doterajšia aj judikatúra

Najvyššieho súdu, že sa nemôžu vlastne čítať výpovede v iných konaní, v prípade iných procesných postaveniach a t ď. chcem len povedať, že vlastne tá zmena toho ustanovenia 1 19 ods. 3, že by mal, že by bola možnosť čítať tú výpoveď aj z iných konaní, je spojená s bodom 15 návrhu zákona, že v podstate bolo by to možné, bolo by to možné, ale len v prípade odstraňovania rozporov, t zn. vykonať by sa dala taká zápisnica z iného konania v inom postavení, len pri odstraňovaní rozporov, t zn.

Nijak inak a v podstate by to malo dopad ako keby na dôveryhodnosť tej osoby, ktorá vypovedá, o čo v podstate ide a to stručne uvediem, ten kajúcnik, keď vypovedá, tak už som to naznačil tak v podstate tam sa tá jeho výpoveď rozdrrobí na, niekedy na 5, 10 tých samostatných konaní, v jednom vypovedá ako obvinený o tom istom skutku alebo sa to týka jeho, v druhom vypovedá ako svedok už o tom istom skutku alebo vo vzťahu k inému obvinenému, t zn. niekedy sa stane, že vo viacerých konaniach vypovedá o tom istom, viacero má iné procesné postavenie, no a potom vy, keď ho máte obvineného, máte jednu výpoveď, príde obhajca alebo prokurátor donesie tú výpoveď, ktorú robil v inom konaní, tej istej, o tom istom skutku a sú diametrálne odlišné a v súčasnosti v podstate ani tr. por. ani judikatúra neumožňuje, aby vlastne ja som odstraňoval rozpory nejakým spôsobom.

Nám sa teda stalo dokonca, že prokurátor, hej, že ten proste ten jeho, ten jeho svedok vybuchol na tom pojednávaní a prokurátor a vypovedal úplne inak a prokurátor navrhoval, aby z iného konania sa čítala tá výpoveď, lebo proste tam vypovedal úplne inak a úplne jasne a úplne iné skutkové a proste sa to nedalo nijako, t zn. ten faktický stav je do určitej miery nezmyselný, že vy máte pred sebou 2 výpovede tej istej osoby o tom istom skutku, ktoré sú diametrálne odlišné, ale musíte sa tvárit', akoby tá 1 nebola, nemôžte to použiť na vierohodnosť toho, vy nemôžte to použiť na nič, takže to ten zákonodarca tam vsunul a v podstate do určitej miery sa len preteká s Najvyšším súdom, lebo Najvyšší súd.

Rečník 2

Už.

Rečník 9

V tom známom rozhodnutí teraz u doktora Kováčika, tam to vyslovene píše, že sa ide v podstate, ako poviem tak na rovinu, že sa ide odkloniť od tej judikatúry, ktorá je doteraz a hovorí o nemožnosti čítania tej, tých výpovedí od tej istej osoby. Práve preto, že v podstate ako keby zosúladiť ten faktický stav s tým stavom nejakým právnym. Kto by si to chcel pozrieť bližšie? Len odporučím. To sú body 4 90, A4, 1 9 1 toho rozsudku Najvyššieho súdu vo veci doktora Kováčika, tam dokonca Najvyšší súd to vyslovene hovorí, že si je vedomý nemožnosti čítania zápisníc na účele odstraňovania rozporov a k tomu dodáva, avšak ani právna úprava, ani judikatúra Najvyššieho súdu nie sú nemenné a neustále sa vyvíjajú a naďalej má na to nadväzuje ten bod 4 9 1, kde hovorí, že práve často sa tie rozličné konania vedú na základe uznesenia o spojení veci alebo vylúčení veci. Nie je tam žiadna poriadna nejaká sťažnosť, niečo ako aby ste to preskúmali a že teda ja to uzavriem tak, že jednoznačne tam naznačuje v podstate ten dovolací súd, že ak teda nejaká zmena právnej úpravy nepríde, tak dôjde tá zmena judikatórna a bude sa to môcť, bude sa to môcť nejakým spôsobom čítať, ale nie čítať ako na dokazovanie skutku alebo na nejaké vyvracanie toho skutku, ale v podstate na preukazovanie toho, že 1 a tá istá osoba má rozpory v rámci, v rámci toho istého skutku a tým sa bude môcť znedôveryhodňovať ten človek alebo tak. Takže ak Martin vo vine

tam teda písal, že nie je to ani listinný dôkaz a t ď. to všetko je pravda, nie je to ten listinný dôkaz, ten klasický, nie je to výpoveď, lebo nie je to v tom našom konaní, ale ten zákonodarca to chce preklenúť tak, že vytvorí niečo ako keby osobitné, je to zápisnica svedka spolupracujúcej v podstate ako keby o tom istom, ale umožní to vykonať len cez tie rozpory, t zn. aby sa to ďalej nešírilo nejakým spôsobom a aby niekto z iných konaní nebral si niečo pre vinu a t ď. takto vyslovene spája, spája len s odstraňovaním rozporov.

Ďalšia tá námietka Martina bola, bola ohľadne aj toho zvyšku toho ustanovenia 1 19. 3, že teda by nestačila, nemala stačiť výpoveď len kajúcnika, poukazuje tam na dôvodovú správu, kde dôvodová správa hovorí, že v podstate už teraz judikatúry vyplýva, že tá výpoveď kajúcnika nestačí, tá to nevyplýva, to vyplýva z tej dôvodovej správy, ale z judikatúry to vôbec nevyplýva. Ja som si tu, keby to chcel niekto vidieť, pripravil celý Štós rozhodnutí minule len minulý rok mal Ústavný súd 2 najvyššie, ani nehovorím, kde tvrdia, že stačí, potom je tu celá plejáda rozhodnutí, kde Najvyšší súd a aj Ústavný súd hovoria, že nestačí, t zn. to, čo tvrdí, to, čo sa tvrdí v médiách, že už to dávno judikoval Ústavný súd, najvyššia sl, akože nestačí 1 výpoveď, tak to vôbec nie je pravda, žiadne také rozhodnutie, myslím také zjednocujúce, neexistuje, takže v tomto je tá dôvodová správa nepresná, a preto ja si myslím, že mne je nutné nejakým spôsobom zahadzovať to, že teda chce to riešiť nejakým spôsobom. Zákonodarca Martina píše, že vlastne tým by, tým, že by nám zákonodarca povedal, že nám nestačí tá výpoveď, že by neprimerane zasiahol do práva súdu, aby sám podľa vlastného uváženia pri zvážení všetkých konkrétnych okolností prípadu rozhodol, či vykonať, či tie vykonané dôkazy preukazujú dokazovanú skutočnosť. No zásah by to bol, ale nemyslím si, že neprimeraný, ak si to zoberiete, nebolo by to po prvýkrát, ako myslím zákonodarca po prvýkrát, ale nebolo by to po prvýkrát, čo by tam nakazovalo, ako sa majú hodnotiť dôkazy?

To, že nám nestačí nepriamy dôkaz? 1 predsa povedal judikatúra, nie je to nikde v trestnom poriadku povedané, judikatúra povedal, 1 dôkaz nepriamy nestačí, musí byť reťaz na seba nadväzujúcich a t ď. t zn. my tie obmedzenia pri voľnom hodnotení dôkazov máme už dávno, dávno ich máme. Stanovuje ich, stanovuje ich Najvyšší súd, nepriame dôkazy, to je ako podľa mňa najlepší príklad teraz, keď Krajský súd v Bratislave dával na Najvyšší súd žiadosť o stanovisko, kde sa teda sporí Najvyšší súd, že či čítať výpoveď podozrivého a či sa dá na nej založiť odsúdenie, tiež 1 z variant, ktorú zvažuje Najvyšší súd, možno je taká, že áno, prečíta sa, ale nebude môcť len na nej byť založené odsúdenie, t zn. zase Najvyšší súd povie, že vám zasiahne do toho kvázi voľného hodnotenia dôkazu a povie, aký penzum dôkazov stačí, aký nestačí, takže to 1 19 ods. 3. Toto, že nestačí sám osebe kajúcnik a treba podporiť aspoň nejakými nepriamymi dôkazmi.

Nebolo by nič nové z hľadiska toho, že predsa takéto zákazy máme? Nielen toho, že nestačí nepriamy dôkaz a t ď. ale aj toho, ktoré dôkazy možno čítať nemožno, úradný záznam nie je vôbec žiadny dôkaz a t ď. takže v podstate tá, tá judikatúra dávno zasahuje do toho hodnotenia dôkazov. Zásahy to sú podľa mňa ale primerané, takže nič to nie je také, nič to nie je také ani nové, ani nové, ani nejakým spôsobom také, že by to bolo vyslovene nejaký neprimeraný zásah tak, ako sa mi zdalo, čo bola tá poslanecká poslanecká novela, tým kajúcnikom.

Ešte tam bol Vlado Monok, mal tie pripomienky, tie sa týkali tam tej definície spolupracujúcej osoby, kde zameral pozornosť na ten pojem, ktorý tam sme použili, že vierohodné, vierohodné informácie, že v podstate sa to dá, môže sa stať vierohodným až na

konci, tie vierohodné informácie sa myslia v podstate nie ani tak obsah, ale tá forma, t zn. môžu nastať v podstate 2 situácie, príde kajúcnik a už ten orgán činný v trestnom konaní má nejaké dôkazy a začne niečo rozprávať, čo je absolútne v rozpore s tými dôkazmi, hneď je jasné, že nedôveryhodná alebo úplne iná, príde kajúcnik a to teda bolo v praxi. Tiež. Orgán činný v trestnom konaní nemá žiadnu vedomosť, začne rozprávať, má 100 strán a o tom istom skutku hovorí inak na trinástej strane, inak na päťdesiatej strane a inak na deväťdesiatej deviatej, t zn. už z toho je jasné a mení to.

Na otázky už odpovedá nejakým spôsobom vyhýbavo, zmení miesto skutku, zmení priebeh toho skutku čiastočne a stále je v podstate v rámci tej jednej výpovede, t zn. na to je pojem vierohodná informácia, že mám stúpnuť tú informáciu, ktorej môžem veriť, t zn. či sa ona ukáže pravdivou nepravdivou alebo čo to je bez významu, ale je to niečo, na čom ja môžem nejakým spôsobom stavať. Je to kajúcnik, ktorý nepríde a neprotirečí, nepročirečí si alebo nedáva, nedáva veci, ktoré sú už v rozpore s objektívne zistenými dôkazmi, to je tá vierohodnostné informácie, že prídem s niečím, čo má zmysel preverovať, to, že samozrejme, či to na konci bude, skončí nejakým odsúdením alebo pravdivosťou alebo niečím, to je úplne nepodstatné, ten kajúcnik môže dostať ten benefit, aj keď to skončí nejakým oslobodením. To nevadí, ale tu sa myslí ten začiatok.

Na to sme to v podstate zamerali, že tá vierohodnosť informácie neznamená, či, či sa preverí a bude pravdivá, ale či je možno nejakým spôsobom dôverovať už hneď na začiatku a niekedy sa to dá veľmi ľahko zistiť z toho, ako ten kajúcnik, ako ten kajúcnik vypovedá. No a keď je tam potom ďalej formulácia, že by mal vydať výnosy, ktoré získal z trestnej činnosti, tak samozrejme, ak nemá výnosy, tak nemá čo vydávať, ale ak ich má tie výnosy, tak má povinnosť ich vydať nejaké tie peniaze alebo čiastočne aspoň to sa tým myslí, že teda ak niečo má, tak nejakým spôsobom to vydať má, tak, ako to teda aj robili niektorí tí kajúcnici, že doniesol finančné prostriedky, ktoré boli ekvivalent toho, čo mal zobrať ako úplatok alebo napr. nejakým spôsobom, nejakým spôsobom čiastočne. No a ešte tam bola námietka, v podstate som si to dobre poznačil.

Ešte tam bola námietka ohľadne toho, že v podstate by to, že by mali byť tie ako keby, keď dôjde ten kajúcnik, že by mal hovoriť o veciach nových, ktoré sa nedajú zistiť nejakým spôsobom, nedajú zistiť nejakým spôsobom, inými dôkaznými prostriedkami, to je myslené na situácie, že teda iné dôkazné prostriedky, že nová situácia je, keď máte, keď je telo, je podozrivá osoba, ale nejakým spôsobom je podozrivá na základe nejakých indícií, ale nedá sa spojiť tá osoba podozrivá s tým telom, teraz dôjde kajúcnik a on vyplní tú medzeru nejakým svojím svedectvom, nejakými novými informáciami, ktoré dokážu spojiť toho podoz podozrivého s tým telom, to je tá nová informácia, ktorú v podstate už nejaký ten orgán činný v trestnom konaní nemá ako zistiť nejako, lebo sa stále bavíme, že ten kajúcnik by mal byť osoba, ktorá ide do minulosti, ktorá objasňuje minulosť, do budúcnosti by mal byť agent skôr, že teda príde niekto a korupciu sa bude a bude sa riešiť tá korupcia, ktorá prebieha živá a t ď.

Bude sa riešiť nejakým iným dôkazným prostriedkom, ale ten kajúcnik by mal byť ten, čo vypovedá o minulosti hlavne alebo vypovedá o minulosti. No tak to bolo zatiaľ, zatiaľ u nás. Ona môže, samozrejme, existovať naďalej tá nejaká organizovaná skupina, korupcia a t ď. ale jeho vklad by mal byť niečo nové, nie klebety, nie tak, ako to bolo o kábelkách na chodbe, nie nejaké veci. Z počutia. Hovorí sa na súde, že teda ten je korupčný a t ď. ale malo by to byť naozaj niečo nové, čo sa dá preveriť, preto aj hovoríme o vierohodných tých informácií,

nielenže preveriť, ale čo už nevyzerá ako nezmysel hneď na úvod a čo bežne, bežne už nie je možné alebo nie je možné už si predstaviť nejaké objasňovanie inými, inými dôkaznými nejakými prostriedkami, tak myslím, že to zatiaľ všetko. Už som aj tak dohovoril, takže ďakujem.

Rečník 8

Ďakujem. Ja len technické poznámky, ktoré som už písala vlastne do e mailu, že za každou to pripomienkou potrebné napísať túto pripomienku považujeme za zásadnú, aby sme sa ako.

Rečník 4

Ešte raz.

Rečník 8

Nie, to sa musí pri každej pripomienke, lebo každá sa nahráva samostatne a pokiaľ ide o ten úvodný text, to je všeobecná pripomienka, štandardne, tá sa neoznačuje za takýmto spôsobom. Ale tam vám len dávam, Peťo Mačok do pozornosti, že tam ste v tom druhom odseku napísali, že vzhľadom na to, že v zmysle § 4 ods. 1 písmeno C, ale my sme v písmene F, pretože my sme už v rámci MPK, čiže my už podľa písmena F zaujímame stanoviská k návrhu všeobecne záväznému právnemu predpisu a nie ste, predkladáme ministrovi legislatívny podnet. Takže to keby ste si prehodili, že ak si to chcete tam nechať to C čko, ale C čko nesedí a prehodiť to na písmeno F a vložiť tam text písmená F, § 4, ods. 1 zákona o Súdnej rade. Faktické poznámky Martin Kuchkala, Adrián Kucek.

Rečník 1

Ďakujem pekne za slovo. Pani predsedníčka, ja v zásade chcem poďakovať kolegom, že to takto spracovali a ale keďže som chodil na tieto pripomienkové konania, aj na úroveň ministra, za komoru, tak sčasti si to už aj pani predsedníčka povedala, že ten úvod, ktorý v podstate nejakým návrhom do vzťahu k nejakej komplexnej úprave by mal znieť ako všeobecná pripomienka, ako zásadná, hej? Ona, zrejme ten výsledok bude taký, že sa týmto návrhom nikto nebude zaoberať. Bohužiaľ, je to tak, resp. povedia, že rozpor zostáva a pôjde to na vládu vlastne s takýmto stavom, že teda rozpor zostane. Chcem len vlastne povedať, že návrh je naozaj, naozaj dobrý, treba ho tam dať, ak už, tak ako nejakú všeobecnú pripomienku, ale potom, keď tam dávate v tých ďalších bodoch alternatívu k alternatíve, že to sa stane, ak teda toto sa vyhodí a stane, ak teda zostane to tak, toto treba možno z môjho, z mojich praktických skúseností napísať teda takto to chceme, hej, a dať táto zásadnú pripomienku, aby sa ho vôbec týmto, týmto zaoberali, čiže to je fakt iba technická záležitosť. Takto to funguje tak, ako pani predsedníčka povedala, tie pripomienky sa nahrávajú jednotlivo presne k tým bodom zákona. My z toho nevznikol jednoducho chaos a ten výsledok uvidíme, aký bude.

Ja si myslím, že taký, ako som povedal, ale ten návrh, ten podnet, ktorý sa týka tej celkovej komplexnej správy.

Rečník 8

Ešte opäť predbehnem Mariána Kuciaka, lebo musím reagovať v rámci rokovacieho poriadku, že ako to bude vyzerať. Toto je uznesenie, ktoré musím prečítať ja, že to nie je, že predseda volebnej komisie alebo navrhovatelia a pokiaľ ide o tie jednotlivé pripomienky, mám to

pripravené a spracované tak, že to je tá všeobecná pripomienka, ten úvodný text, to sa tak štandardne robí, také návetie na to, čo sa bude diať, aby, aby sme tam dostali, ako si povedal Martin, aj niečo nad rámec, ale nech aspoň to niekde svieti, aj keď sa s tým nikto nebude zaoberať a rozpor bude neodstránený a potom je to nastavené tak, že aj čo dával Vladomonok, aj čo dával Martin Žinec, že najskôr sa pri tých jednotlivých bodoch, ak teda zotrvajú na tých pripomienkach, hlasuje jednotlivých bodoch, kde aj oni sa ozvali, najskôr oni, lebo keď sa prijme ich, tak potom sa niektoré veci tam vylučujú, čiže ja to budem postupne vysvetľovať, lebo ak sa prijme napr. pripomienka vláda Monoka, hoci tam napr. v tom jednom, že alternatívu 2 odmieta, ale zároveň aj upravuješ v tom jednom, čiže buď ju nechceš a keď ju nechceš, tak načo im ju upravuješ? A takisto, čo dal Martin, že vyniesť? Tak keď prijmeme jeho pripomienku, tak už potom nemá zmysel hlasovať o tých ďalších vašich dvoch, čiže pokiaľ ten text zostane taký, ako bol predložený, okrem toho písmena, aby som poprosila naozaj, lebo to je mimo tot čko, tak takýto postup hlasovania bude a pri každej na záver sa píše, túto pripomienku považujeme za zásadnú, ale my o tom si musíme hlasovať, aj o tejto vete na konci. Dobre, faktické poznámky. Adrián Kucek a Marián Petrík.

Rečník 2

Takže ja som vlastne teraz si uvedomil, že to bude možno dlhšie, ale budem v tých dvoch minútach. Ja sa rovnako zhodujem a teda ďakujem za ten materiál, ktorý spracovali kolegovia Peter Šamko a Maťo Bezák, aj tie pripomienky kolegov pána Žorinca a Vlada Monoka. Ja sa stotožňujem s tým, že čiastkové a nie komplexné riešenie takej významnej otázky, dá sa nej za mňa, ako je spolupracujúci obvinený alebo spolupracujúca osoba a nie je prínosné pre trestné konanie a keď si prečítam ten návrh predkladateľa, myslím, že by sa mal tiež už povedal, že v plnom rozsahu inšpirovať právnou úpravou v Českej republike. On to čiastočne tam kombinuje a vkladá do toho návrhu, ja mám, by som povedal, taký trošku problém s tým, že súhlasím s tými pripomienkami, ale v intenciách, by som povedal, že to, čo sa vyšetruje v rámci trestného konania, sa nekládol ten dôraz na tie výnosy z trestnej činnosti, je tu množstvo prípadov, kedy v podstate sa tí spolupracujúci obvinení vyhli tomu a teraz neviem, že či preto, lebo na to zameraná pozornosť orgánov činných v trestnom konaní, že tie preukázané výnosy alebo minimálne indície k tým výnosom boli oveľa, oveľa silnejšie alebo vyššie boli tie výnosy, ktoré teda mali pochádzať z tej trestnej činnosti, ako vydali tie spolupracujúce osoby.

A myslím si teda, že pri posudzovaní zákonnosti a primeranosti tých poskytnutých benefitov by mal súd, resp. prokurátor časť prihliadať aj na pomer tou spolupracujúcou osobou vydaných alebo neoznačených výnosov z trestnej činnosti a preukázaných.

Rečník 8

Pri 1.

Rečník 12

Ja nadviažem na tú legislatívnu techniku, ktorú spomenula pani predsedníčka a teda pýtam sa, či by nebolo možné použiť tie pripomienky, ak by sa navzájom časti vylučovali alternatívnym spôsobom, tak ako už sme to.

Rečník 8

Ako to schválime.

Rečník 12

Takže aby sme nemuseli posudzovať, či pripomienka chlapa.

Rečník 8

A potom nech budú aj 3 alternatívy.

Rečník 12

Vôbec by som sa toho nebál, aspoň sa rozprúdi tá diskusia a uvidia sa tým súvisiace tie konotácie. Takže, a tak takýmto spôsobom by, len.

Rečník 8

Prepáč, akože bavíme sa o tom v záujme toho, aby sme sa dostali do nejakého normálneho textu, že ti skáčem do toho len napr. keď ma až pripomienku Monoka, tak on vyslovene nesúhlasí s dvojkou, čiže tam ten text musí sa aj potom upraviť. Ak sa majú pri prijať.

Rečník 12

Práve preto sa pýtam, či sa vieme vydať cestou takýchto alternatívnych pripomienok, ktoré aj v alternatívácii môžu byť zásadné. A viackrát sa to stalo aj z našej strany alebo teda podľa teba. Ja nie som trestňák. Je možné ísť len cestou uprednostnenia toho konkrétneho.

Rečník 8

To nejde o toho, či si presne alebo nie, ale oni sa vylučujú tak, že nesúhlasím s alternatívou číslo 2, vieš? Čiže my nemôžme dať, že dávame alternatívu číslo 1, ktorá hovorí, že tieto dvere sú hnedé, alternatívu číslo 2, ktorá hovorí, že tieto dvere sú ružové a alternatíva číslo 3. Nesúhlasíme s tým, že dvere sú hnedé.

Rečník 12

Dobre. Pri tom dočasnom pridelení sme mali pripomienky, ktoré sa v podstate vylučovali.

Rečník 8

Ale nie, ale nie. V texte si povedal, že toto je iné, ako vieš.

Rečník 12

Jasné. Išlo mi o to, aby ak sú tu 3 názorové prúdy, sme nemuseli hlasovaním vylučovať niektorý z nich, ale ak je ten úzus.

Rečník 8

Tak ja som za to, len treba ten text z ich strany prispôsobiť. Vieš, o to ide, že ak chceme všetky tie 3 alternatívy schváliť, ja som vždycky za alternatívy, nech majú viacej a môžu si vybrať, ale treba tie texty prispôsobiť, aby to nebolo, že vieš, že v alternatíve jednak chceme. Modré dvere, čierne dvere, hnedé dvere bez ohľadu na to, aké predtým dvere boli. Martin, že mi dnes faktické.

Rečník 3

Mne nijako nebude vadiť, keď môj názor nebude presadený alebo nemyslím si, že totiž nemyslím si, že tá formulácia, ktorú presadzujú kolegovia, je v rozpore s tým, čo navrhujem

ja.

Rečník 8

Stiahnu.

Rečník 3

Ale kľudne nie je, ale kľudne, kľudne by som to urobil tak, ako ste to navrhoval a vy, pani predsedníčka, že poďme vybrať tých alternatív, ak sa vylučuje, no.

Rečník 8

To nevieme ovplyvniť, lebo my môžme hlasovať.

Rečník 3

To ja navrhujem, lebo myslím si, že by to bolo potom už také možno až kontraproduktívne dávať na výber zákonodarcovi 2 alternatívy, ktoré sa vylučujú a ktoré sú na nich v súlade s jeho predstavami. Radšej si vyberme z tých dvoch alternatív tú jednu, ktorú považuje Súdna rada za lepšiu, ak ju bude považovať a myslím si, že to bude lepšie riešenie.

Rečník 8

Ešte nie som si úplne istá, či ten navrhovateľ úplne vie, čo chce alebo ako na to, on chce mať nejaký výsledok, ale celkom netrafil tú cestu, čiže my, keď mu ukážeme 3 možné cesty, možnože z tých vytvorí on nejakú jednu. Nikto nevie, lebo to je už, ja neviem, však novela novely.

No s dvoma mesiacmi to bolo, či kedy. Martin Bezák, s ktorou som povedala, Marcela Kotleba, Martin Bezák.

Rečník 6

Po viac menej. Všetko, čo malo byť povedané, už povedal kolega Peter Šramko ohľadne tých pripomienok alebo návrhu tých pripomienok proces spracoval. Ja len považujem za potrebné, aby to odznelo vlastne aj na verejnom našom zasadnutí. Aj pre tých, čo nás sledujú. To dať iba párta poznámok. A ono možno skôr v tej generálnej časti toho návrhu a tej dôvodovej správe je z môjho pohľadu a na to sme sa s kolegom Petrom Článkom, myslím, aj zhodli, veľkou škodou, že Ministerstvo spravodlivosti vlastne pri príprave návrhu tohto zákona a jeho odôvodňovaní vzhľadom na kontroverznosť tej témy, vlastne nevenovalo väčšiu pozornosť vlastne zdôvodneniu toho historického vývoja vlastne právnej úpravy spolupracujúcej osobe alebo spolupracujúceho obvineného. Ako aj dôvodom, keď prebralo už Taliansku teda právnu úpravu pre, pre ktorý vlastne teda došlo k sprísneniu, sprísneniu teda toho, tej právnej úpravy konania so spolupracujúcou osobou.

Myslím si, že by to bolo vhodné už len z toho dôvodu, že už aj teraz som si všimol v rôznych teda reláciách vystupujú proste osoby, ktoré majú teda oponentný názor, čo je v demokratickej spoločnosti samozrejme, prirodzené, ale argumentujú naozaj vecami, ktoré sú, nemajú žiaden historický základ, ktoré sú dokonca v priamom rozpore s tým, aký je skutočný dôvod teda právnej úpravy, ktorá tu je napr. v tom Taliansku alebo v iných štátoch a ktorá sa navrhuje zaviesť aj na Slovensku. Ako takým light motívom, na ktorom to môžme teda nejakým spôsobom demonštrovať, je tvrdenie, že zavedením takejto sprísnenej právnej

úpravy vlastne spolupracujú tých obvinených. Úplne zanikne boj s korupciou. No je potrebné v prvom rade povedať, že inštitút spolupracujúceho obvineného nebol zavedený. Téma pôvod v Taliansku z dôvodu boja s korupciou, ale z dôvodu boja s teroristickými skupinami, ktoré teda, ktoré v Taliansku proste fungovali v šesťdesiatych a sedemdesiatych rokoch, tu extrémne pravicový alebo extrémne ľavicový a dospelo to až do takého bodu, že Taliansko v podstate ako štát skôr prestalo skoro existovať, pretože to, ten teror a to násilie, ktoré vlastne ovládlo spoločnosť, bolo tak veľké, že Taliansko sa ocitlo na pokraji občianskej vojny.

To bol dôvod a tie zákony aj boli protiteroristické, to si treba povedať, boli výnimočného charakteru a boli aj dočasného charakteru a upravovali v podstate naozaj iba boj s teroristickými skupinami, až neskôr teda sa tento inštitút začal používať na boj s mafiou toho talianskeho typu. Ale ani v tom prípade nešlo teda o boj s korupciou, ak sa teda sa tým mala odhaľovať aj korupcia, vždy to muselo byť spojené teda s mafián, s mafiánskym typom organizácie, čiže tento inštitút sa nikdy nepoužíval na odhaľovanie a potieranie korupcie, pretože sa má za to, že korupciu je možné odhaľovať aj inými miernejšími prostriedkami, lebo tento inštitút teda spolupracuje osoby alebo obvineného, je inštitútom teda Ultima ratio. Je potrebné si uvedomiť aj to, a preto aj s kolegom Petrom Šampa sme do toho návrhu tých pripomienok zapracovali, že aj sám ten, sama tá osoba, ktorá teda sa odhodlá k spolupráci s orgánmi činnými v trestnom konaní, v podstate sa vzdáva svojich ústavných práv nevypovedať, neobviňovať seba samého akýmkoľvek iným spôsobom a v podstate aj to je významný zásah do základných ľudských práv. Aj slob toho dotknutého obvineného, ďalej sa tým znižujú štandardy na dokazovanie a t ď.

A t ď. t zn. že toto z môjho pohľadu aj v tej dôvodovej správe chýba, pretože ak by sa to tam dalo, bolo by aj laickej verejnosti zrejmé, že tuná sa nejde zavádzať niečo pre, z dôvodu teda minimálne. Ja sa domnievam, že Ministerstvo spravodlivosti ten zámer nemá, aby sa tu likvidovalo boj s korupciou, na boj s korupciou sú určené úplne iné prostriedky. Ten inštitút spolupracujúceho obvineného sa začal používať iba a jedine z toho dôvodu, že nebolo možné sa iným spôsobom dostať do teroristickej skupiny a následne do mafiánskej skupiny, lebo bola, mala konšpiračnú povahu, mala uzatvorenú povahu, čiže akékoľvek nasadenie ITP čiek, akékoľvek nasadenie agenta alebo akéhokoľvek iného teda prostriedku nebolo možné. To si treba uvedomiť teda, keď vznikajú takéto argumenty a týmto sa argumentuje, že prečo takáto, takáto právna úprava by prispela k zrúteniu teda slovenského trestného konania.

Treba taktiež skonštatovať. My sme to aj v tých pripomienkach alebo v návrhu tých pripomienok zdôraznili, že jednoducho, jednoducho ten, ten spôsob, ktorý sa tu navrhuje alebo teda navrhuje upraviť, teda tá spolupráca alebo teda postup pri trestnom konaní so spolupracujúcou osobou. Tak ten vlastne vznikol aj z dôvodov, ktoré v Taliansku reálne teda nasledovali po tých protiteroristických zákonoch a s ktorým sa talianska spoločnosť opýtala. V podstate my len o 30 - 30 rokov neskôr riešime tie isté problémy, ktoré Taliansko riešilo približne v polovici osemdesiatych rokov, t zn. že oni sa začali zrazu potýkať so situáciou, kedy na základe takejto právnej úpravy vlastne sa začalo prihlasovať strašne veľké množstvo tých kajúcnikov a začali si navzájom vybavovať účty, vyslovene si vymýšľali. Obviňoval nevinné osoby. Taký ten najznámejší prípad, my sme na to poukazovali pripomienkach, bol prípad toho talianskeho novinára, moderátora en zo Tor, ktorý je doposiaľ 1 z najväčších justičných omylov v Taliansku a nie na svete vôbec, kedy vlastne séria, myslím skoro 20 kajúcnikov, si vymyslela reťaz, teda udaní a výpovedí, ktoré, ktorými u tohto obvineného

usvedčili a ten vlastne spravila nejaký, myslím 7 mesiacov vo väzbe, bol odsúdený na 10 rokov. Našťastie sa to podarilo zvrátiť potom v odvolacom a dovolacom konaní. To bol aj dôvod, pre ktorý vlastne Taliani následne v roku 9 1 za ten lex Penty, ktorým sa inšpiruje slovenské Ministerstvo spravodlivosti.

Súčasnú. Potýkali sa úplne s toto, keď naozaj si aj verejnosť pozrie, potýkali sa s úplne rovnakými problémami a skutočnosťami, s akými sme sa potýkali v podstatnej dobe aj my, napr. neustále tu bolo orgánmi činnými v trestnom konaní demonštrované, že úplne paradoxné argumenty na jednu stranu, že bola teda argumentácia, že však tie výpovede sa zhodujú, tak oni nemôžu klamať, ak sa nezhodovali, tak paradoxne. Presne opačný argument však nezhodujú sa práve preto, že keby sa zhodovali, tak je jasné, že sú naučení. Presne toto konštatuje aj talianska právna teória, ktorá sa zaoberala tými kauzami. Presne takéto vyhlásenia mali aj talianske orgány činné v trestnom konaní, kedy zdôvodňovali úplne absurdne protichodné výroky a protichodné pohľady na výpoveď toho spolupracujúceho obvinila. Čiže to je presne aj to, čo sme tu, čo sme zažili si tu aj na Slovensku, ale to, čo tu spomínal teda kolega Peter Šamko, reťazenie kajúcnikov, no to bol 1 z hlavných dôvodov, prečo sa v Taliansku zavádzal ten Le expentity, ktorý to obmedzoval, pretože sa zistilo, že jednoducho tí kajúcnici sa medzi sebou dohovárajú. Preto, aj keď si prečítate tie pripomienky, ktoré sme pripravili tam v tej jednej z tých alternatív, verzií, kde ho, kde a špecifikujeme tie poučenia tomu spolupracujúcemu obvinenému, ktorou tak je aj poučenie o povinnosti vlastne podrobiť sa, podrobiť sa vlastne primeraným obmedzeniam a povinnostiam, ktoré by napr.

Boli možné ukladať tomu, ľudovo povedané, kajúcnikovi, zdržiavať sa mieste trvalého pobytu alebo nestretávať sa s inými spolupracujúcimi osobami, pretože práve to bolo zistené vo všetkých tých justičných omyloch v Taliansku, že tie výpovede boli totožné a generické práve z toho dôvodu, že tí kajúcnici, budem tých takto ľudovo nazývať, sa stretávali, vykonávali v jednom zariadení spoločne väzbu, tam sa dohadovali a potom si zosúladilo tie výpovede. To aj v tomto. To je 1 z veľkých nedostatkov aj toho návrhu Ministerstva spravodlivosti, že túto situáciu proste nerieši, pretože to vytváralo práve tzv. ten, to, čo tu kolega Šramko spomínal, ten kartel kajúcnikov alebo tzv. reťazenie kajúcnikov, kedy v konečnom dôsledku dochádzalo prevahe kvantity dôkazov nad kvalitou dôkazu, t zn. že vznikla tá teória toho reťazenia, že čím viacej kajúcnikov je a čím viacej genericky potvrdzujú nejakú výpoveď alebo nejakú skutočnosť, tak tým je to pravdivejšia. Toto celé zmietol následne teda taliansky tasačný sú zosla. Povedal presne to, že sa navrhuje a čo aj, čo je aj predmetom tých pripomienok, že výpoveď nielen samostatného kajúcnika, ale aj viacerých kajúcnikov, keďže sa jedná iba o indíciu alebo to, čo kolega Šamko nazýva vlastne nahovorenou, nahovoreným skutkom, musí byť podporená reálnym vecným dôkazom, čiže to je potrebné si tiež uvedomiť a bolo by to vhodné, keby to aj predkladateľ zákona Ministerstva spravodlivosti laickej verejnosti objasnil, aby sme naozaj teda si boli na jasno, že o čo tu ide a prečo je potrebná takáto právna úprava, pretože takisto a to s týmto ukončím, lebo tie pripomienky k tým jednotlivým bodom už podrobne veľmi rozobral kolega Šamko.

Rovnako ako Taliani, aj u nás tá história bola v podstate rovnaká, takisto v Taliansku, kde tí spolupracujúci obvinení vlastne začali, boli používané na dohaľovanie teroristických skupín, čiže brachiálnej kriminality aj u nás v osemdesiatych rokoch vlastne tento inštitút bol zavedený z tohto dôvodu, aby sa likvidovali tie brafiálne skupiny, ktoré tu vznikli po revolúcii, rozpade Československa, tej právnej anomy, ktoré tu vznikla, ale následne začali

byť používané aj v ostatnom, v ostatnej dobe, teda na potieranie, nazve to domnelej kriminality, ale až to došlo tak ďaleko, že sme tu mali akcie ako Víchrica, búrka. Vieme všetci, ako dopadli, že svedectvo jedného spolupracujúceho obvineného viedlo k tomu, že tuná boli x rokov vlastne trestne stíhané osoby a nemohli sa domôcť vlastne spravodlivosť, t zn. že aj toto je potrebné.

My tu v tom návrhu tých pripomienok teda zmieňujeme a myslíme si, že je to dobré. Či už sa s tým Ministerstvo spravodlivosti vysporiada alebo nie, aspoň niekde historicky bude zachytené, že aké boli dôvody, prečo sme to považovali za potrebné upraviť a aby aj verejnosť vedela, že to neni nejaká svojvôľa, že my si tu ideme ako upravovať nejakých kajútnikov a že to vôbec nie je potrebné, že to vôbec nemá slúžiť na odhaľovanie korupcie, že sa na to iné prostriedky a že keď už sa práce s kajútnik, takto s nimi musí pracovať veľmi opatrne. Čo sa týka tých pripomienok kolegov, vlastne myslím si, že takého charakteru, že vieme s nimi pracovať tak, aby sme ich nejakým spôsobom implementovali aj do toho nášho návrhu, lebo čo sa týka tej pripomienky ohľadne toho, že musí byť vlastne ten spolupracujúci obvinený vlastne vierohodný, ono, ono to padlo. Reaguje priamo na tú kalenársku právnu úpravu, ktorá s tým počíta úplne od prvého kontaktu s tým kajúcnikom, pretože on, aj keď máš iba výpoveď vlastne toho kajúcnika, nemá žiadny iný dôkaz, pokiaľ ti neodporuje v nejakej objektívnej realite, tak ho považuješ jednoducho za vierohodného, ak sa až neskôr ukáže, že teda to vierohodnosť stratil v dôsledku vykonania ďalšieho dokazovania, tak to proste jednoducho sa s ním tak prestane pracovať. Ono to aj tí Taliani nazvali, on to používajú skôr takým, také kazzuistické výroky na to, že sú vylúčené z toho, aby teda boli použité ako dôkazy, také výpovede tých kajúcnikov, ktoré vychádzajú iba alebo sú odvodené iba z bežných povestí, hej? To má vylučovať to, že príde kajúcnik a tie orgány činné v trestnom konaní už tú informáciu dávno majú alebo je to všeobecne známa alebo jak sa hovorí, že čo ktorú. Vrabce na strechách švrlíkajú a ten kajúcnik to začne hovoriť a keď tým cielene dosiahnu teda nejaký benefit, takže to je vylúčené úplne. A my sme sa inšpirovali aj touto, touto normou, ktorá to zohľadňuje a myslím si, že je aj dôvodné to mať. U nás.

Neni to nič, čo by bolo nejak neprekonateľné a myslím si, že aj ešte vlastne pripomienkam kolegu Žovinca, tam už to myslím, že kolega Šamko vysvetlil. Ja len si doplním, dovolím doplniť jednu vec. A tým naozaj končil, lebo je strašne veľa hodín niekto nás tým zaťažovať, ale aby to odznelo verejne, treba si uvedomiť, prečo to tí Taliani tak urobili a že vlastne zas obdobnému problému sme následne čelili aj my, na rozdiel od nás Taliani mali v danom čase, teda v tých osemdesiatych rokoch striktne inkvizičný trestný proces, t zn. že v prípravnom konaní bolo možné vlastne vykonávať dokazovanie absolútne neprítomnosti, neprítomnosti obvineného a jeho obhajcu, t zn. že si tam orgány činné v trestnom konaní zabezpečili rôzne dôkazy, napr. aj tie kajúcnické výpovede a následne, keď to išlo na súd, tak vlastne sa stávalo presne to, čo naznačoval aj kolega Šamko, čo sa stávalo aj na Slovensku, že mnohí z nich proste prestali mať záujem vypovedať, odmietli vypovedať a tým pádom súd v plnom rozsahu použili výpoveď prípravného konania, ktorá nebola získaná kontradiktórnym spôsobom. Takýmto spôsobom tam bolo posunie strašne veľa ľudí, t zn. preto si to opýtali, ani dali ako podmienku, že jednoducho musí byť, musí byť použiteľná aj takáto vec, či už je z toho konania, z iného konania, iba na odstraňovanie rozporov a samozrejme, v tých našich pripomienkach alebo v návrhu tých pripomienok je to zapracované, že vždy sa vychádza z výpovede vlastne, ktorú urobí ten spolupracujúci obvinený alebo spolupracujúca osoba na hlavnom pojednávaní a toto sa číta iba v prípade, ak teda odmietne vypovedať alebo

odstraňovať tie rozpory a zároveň tým aj stráca benefity, pretože jednoducho to je 1 z jeho povinností.

Takže to sme tu tiež mali. A ešte úplne záverečná poznámka, keď už sme pri paralelách so Slovenskom a Talianskom, treba si uvedomiť jednu vec. Taliani išli z toho inkvizičného konania, ktoré mali ešte z tr. por. v tých osemdesiatych rokoch z fašistického teda Talianska do liberalizácie alebo teda do priznávania viac práv obvinenému a práve z týchto dôvodov, aby nedochádzalo k takýmto justičným omylom, je tá paralela so Slovenskou republikou je opäť v tom, že za predchádzajúceho vedenia Ministerstva spravodlivosti, kedy ministerka spravodlivosti bola Mária Kolíková, tak tá sa ubrala presne opačnou cestou. To, čo Taliani naprávali, tak ona chcela na Slovensku zaviesť, t zn. že ona predložila, myslím, ja som si to tu aj poznačil, 7. 9. 2 0 2 2, predložila zámer, našťastie potom prestala byť ministerkou spravodlivosti na vlastne novelizáciu tr. por. ktorá presne toto mala zaviesť na Slovensku, to, čo spôsobil tie justičné omyly v Taliansku, že celé prípravné konanie malo byť inkvizičného charakteru, malo sa vykonávať bez obvineného, iba akože v úvodzovkách s podozrivou osobou a všetky tie dôkazy, ktoré takto boli zabezpečené, boli, mohli byť následne vykonané na hlavnom pojednávaní bez toho, aby tam teda bolo možné konfrontovať kontradiktórne vlastne tieto dôkazy, ktoré takýmto spôsobom boli zabezpečené. To bolo celé veľmi honosne nazvané. Akože jej. To je návrh, ktorý prináša odformalizovanie prípravného konania a jeho zefektívnili. No tak presne by sme sa dostali tam, kde boli Taliani v osemdesiatych rokoch, že na konci dňa by sme tuná mali rôzne výpovede, neuveriteľné z prípravného konania, ktoré by boli len tak, len tak používané na hlavnom pojednávaní a jediné, čo by nám zostalo, by bolo sa s tým stotožniť. Čiže to je posledná nejaká moja poznámka, ospravedlňujem sa za trošku dlhší predniesť, ale myslím si, že je dobré, aby aj verejnosť vedela, že čo stojí za tými pripomienkami, čo stojí za navrhovanou právnou úpravou a že má určite svoj racionálny a opodstatnený význam. Ďakujem pekne.

Rečník 8

Ďakujem Martinovi.

Rečník 3

Budem za slovo. Na úvod chcem povedať, že si naozaj úprimne veľmi cením snahu kolegov Šamka a Bezáka, že pripravili takýto komplexný návrh, je vidno, že tomu venovali veľa času a naozaj v tomto smere má ich práca a snaha moju, moju rešpekt a moju úctu. Mám taký len pocit, že ja súhlasím s tým, čo hovoria, pokiaľ ide a stále sa bavíme o tom bode 9 toho návrhu toho zákona, že to, čo hovoria, že má existovať možnosť odstraňovať rozpory medzi výpoveďou spolupracujúcej osoby, ktorú by na hlavnom pojednávaní a ktorá sa v podstatných bodoch odchyľuje od jeho inej výpovede, ktorú by urobil v inom konaní a túto možnosť s tým, aby bola takáto možnosť, ja nemám žiaden problém, ja si len myslím, že zákonodarca a teraz, ja to neviem povedať, že či úmyselne alebo z nedbanlivosti, ale zo svojej skúsenosti viem, že zákonodarca častokrát nedomýšľa, následky svojich konaní dal do návrhu toho ustanovenia § 19, ods. 3 a formulácie, ktoré dávajú iný význam.

To, čo navrhuje, je za dôkaz môže slúžiť aj zápisnica o výsluchu svedka z iného konania. Bodka. Ak by povedal, že za dôkaz, ktorý slúži na odstraňovanie rozporov vo výpovediach, môže slúžiť, tak beriem tú argumentáciu, ktorú ste predniesli, že vlastne to má tento účel, ale toto ustanovenie § 1 19 ods. 3 nič ako nehovorí to, že na to odkazuje § 2 6 4 ods. 3,

neznamená.

Rečník 7

Že.

Rečník 3

Neplatí 1 19 ods. 3. Proste iný dôkaz, iná, iná zápisnica iného trestného konania je dôkaz, bodka hovorí zákonodarca a toto je, toto je problém, pretože ide o dôkaz, a to som uvádzal v tom mojom vysvetlení tých mojich pripomienok, ktorý urobili, nekontradiktórny možno spôsobu alebo tak. Nevyžaduje sa splnenie tých zákonných povinností, ktoré sa inak vyžadujú pri iných dôkazoch, ktoré sú urobené. A je to vlastne ten osobitný druh dôkazu, ktorý nemá tu podľa mňa, môjho názoru byť, t zn. dá sa toto, tá myšlienka, ktorú podľa vás vyjadruje to navrhované znenie, ale podľa mňa ju nevyjadruje a je to obsahovo trošku iné, tá dá preniesť do toho § 2 6 4, ods. 3, kde sa môže pripojiť, a to môže platiť z toho bodu 16 toho návrhu, či sa môže tam pripojiť, že to platí aj pre vysvetlenie rozporov a t ď. bez toho, aby sa tam odkazovala na 100, devätnásť sek, 3, stále trvám na tom, že tá prvá veta 1 19, osemek, 3 hovorí o zavedení nového dôkazu ako takého. Bodka nie na vysvetlenie rozporov, nie na odstraňovanie rozporov vo výpovediach, to je dôkaz naviac, pokiaľ sa odstraňujú rozpory na hlavnom pojednávaní a pokiaľ sa číta zápisnica napr. z prípravného konania o jeho skoršej výpovedi, tak tá čítaná zápisnica nie je nový dôkaz, tá čítaná zápisnica slúži len na to a sa prečíta len za tým účelom, aby tomu výpovedajúcemu bola daná možnosť vysvetliť tie jeho rozpory a vlastne to vysvetlenie tých jeho rozporov je súčasťou jeho výpovede na hlavnom pojednávaní a to je dôkaz.

Áno, zápisnica sa číta, ale nečíta sa ako dôkaz, číta sa za účelom kvalitnenie alebo sprehľadnenia jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. Takže táto technikália má, vedie trošku k takému, k takej obave, že možnosť dobrého dôvodu možno nie. Zákonodarca zavedie do tr. por. situáciu, s ktorou možno ani nepočítal a ktorá podľa môjho názoru nie je správna a nie je vhodná, čo sa týka tej druhej časti tej alebo tej druhej vete toho ustanovenia § 1 19. Výpovede osôb, ktorým bol poskytnutý benefit, môžu viesť odsúdením iba vtedy, ak sú potvrdené inými dôkazmi, ktoré pod mŕtvi dôveryhodnosť a pravdivosť. Tam súhlasím s tým, čo povedal kolega Šamko, že to voľné hodnotenie dôkazov, na ktoré ja poukazujem, to, čo, to, čo si povedal v tom nejakom rozpore, ja nesúhlasím alebo som proti tomu, aby zákonodarca dával súdu obmedzenia v tom, ako má hodnotiť určitý konkrétny dôkaz alebo či ten stačil alebo taký. To, čo si povedal ty, je pravda, ale to je situácia.

Prvostupňový súd má nejaké voľné hodnotenie dôkazov a na to mu ten nadriadený súd druhostupňový alebo dokonca ústavný povie, že tvoje hodnotenie dôkazov nebolo správne a povie mu, aké malo byť správne hodnote dôkazov, ale stále je tu diskusia a diskusia a názory, ktoré sa realizujú v rámci súdneho rozhodovania. 1 súd povie inému súdu, že jeho hodnotenie dôkazov nebolo dobré a že napr. v tom konkrétnom príkaze ten 1 dôkaz nestačí potom, a to je v rámci riadneho opravného konania, to je úplne v poriadku a tak to má byť, ale nie som si istý, že či ten systém, že zákonodarca bude súdnej moci určovať, koľko dôkazov má byť, ktoré nie, ktoré áno, že má byť podporené inými dôkazmi inými, t zn. viacerými, t zn. aspoň dvomi, koľko je to dôkazmi? Napr. používa množné číslo, znamená, že keby bol k výpovedi kajúcnika zabezpečený 1 kamerový záznam ako objektívny dôkaz, ktorý presne potvrdzuje a o tej situácii, o ktorej on vypovedá, ktorá je nahratá na nejakej mestskej kamere a zistí sa, že

to, čo ten človek vypovedá, je úplne stopercentné. Pravda nebude súhlasiť s tým, čo navrhuje zákonodarca, pretože ten hovorí o viacerých dôkazoch, ktorých musia podporovať, preto som si ja neni istý, že čo presne ten zákonodarca chcel alebo či práve toto, čo vy hovoríte a ja s tým súhlasím, že to by tak malo byť upravené práve týmto ustanovením. Chcel.

Rečník 7

Dosiahnuť.

Rečník 3

Už len taká, že musia potvrdzovať iné dôkazy, ktoré musia potvrdzovať aj dôveryhodnosť a pravdivosť, je tam spojka a t zn. musí to byť dôveryhodnosť a pravdivosť, ak tam nie je pravdivosť, stačí dôveryhodnosť. Ja viem, že toto sa veľa ľuďom môže zdať ako hranie sa so slovíčkami, ale v aplikačnej praxi to môže podľa môjho názoru vyvolávať veľké problémy, pretože dôveryhodnosť, tak, ako ju chápem ja je, že niekto niečo o niečom vypovedá, čo sa nedá nejakými inými objektívnymi dôkazmi overiť, ale ja nemám dôvod. Tomu človeku neverí, tak poviem, že jeho výpoveď je dôveryhodná, lebo tá osoba tu overil, ak poviem, že jeho výpoveď je pravdivá, je to práve napr. ten prípad, že ten subjektívny dôkaz, ktorým je výpoveď osoby, potvrdzuje nejaký objektívny dôkaz, tak vtedy poviem, že to, čo povedal, je pravdivé, pretože to, čo povedal, je v zhode so skutočnosťou a tá zhoda so skutočnosťou je preukázaná inak a presne súhlasím s tým, čo hovoríte vy, a to hovorí aj súdna prax, že počet dôkazov, ktoré hovoria o tom istom, neznamená, že naozaj to musí byť pravda. To je a to nemáme len s kajúcnikmi, tu máme aj pri hromadnej bitke pred krčmou, kde sa vie 20 ľudí a 10 ľudí hovorí, že to bolo tak a druhý hovorí, že to bolo inak.

Ešte k tej jednej, ešte k tomu argumentu, že.

A teraz si, pardon, musím si, musím si, musím si to, musím si to rozmyslieť, aby som, aby som, aby som na to nezabudol a s tou judikatúrou a s tými návodmi, ako riešiť, nesnažil som sa v tomto svojom vysvetlení povedať, že buď Najvyšší súd alebo Ústavný súd dal návod na to vo svojich rozhodnutiach, či 1 výpoveď spolupracujúceho alebo kajúcnika stačí alebo nestačí? Skôr som myslel všeobecnejšie na to, že aj v iných situáciách, ak to neni aj spolupracujúca osoba, ale je, má byť odsúdenie založené na jednom dôkaze, ktorý je buď jediný alebo rozhodujúci, musí sa ten dôkaz podrobiť podrobnému prevereniu. Tu na to buď tie kritériá, ktoré sú zhrnuté pod tou skratkou vraven alebo sú na to iné kritériá, ktoré, ktorými treba podrobiť hodnotenie toho dôkazu, ale to som chcel povedať, že vlastne či ide, ak sú tu nejaké objektívne pochybnosti o tom, či ten človek s tým nevymýšľa, či vypovedá pravdu a súhlasím s tým, že pri spolupracujúcich osobách alebo pri, vo všeobecnosti pri osobách, ktoré sa majú podieľať na trestnej činnosti a vypovedajú aj o iných ľuďoch, o iných skutočnostiach, tak je vždy potrebné preverovať, či tá výpoveď je pravdivá alebo nepravdivá a neviem, či je to potrebné nahradzovať takou normatívnou úpravou, že v takomto prípade musí tá výpoveď byť podporená jedným, dvoma alebo viacerými dôkazmi, z ktorých niektoré musia byť priame, nepriame.

Toto sa mi nezdá byť optimálne riešenie a práve preto, že som si nebol istý, že či zákonodarca chcel dosiahnuť to, čo vy hovoríte a s čím argumentujte a s čím ja súhlasím, tak preto mi prišlo ako najlepšia alternatíva to proste dať preč ten, tú navrhovanú úpravu a som presvedčený, že aj bez tej navrhovanej úpravy.

Je tu dosť, je tu dosť judikatúry na to, aby mohla v úvodzovkách usmerniť tie súdy, ktoré rozhodujú, že naozaj jedná výpoveď osoby, u ktorej sú pochybnosti, ktorá nie je podrobená naozaj prísnemu a kritickému hodnoteniu.

Rečník 7

Nestačí.

Rečník 3

Lebo myslím si, že tento stav je tu aj teraz.

A veľmi oceňujem ten, ten exkurz alebo tie skúsenosti, ktoré sú z tej talianskej právnej úpravy, ale, a toto poviem, priznám sa, že nie. Moja myšlienka, to som počul vo vyjadrení pána profesora Strémyho, že výber a súhlasím s tým, že vyberať len niektoré.

Alternatívy alebo len niektoré inštitúty z iného systému právneho a bez ďalšieho ich aplikovať do našeho nie je možno metodologicky ten najsprávnejší postup, pretože oni tie inštitúty v tom talianskom poriadku majú nejaké svoje súvislosti, majú náväznosť na iné právne normy. Aspoň predpokladám, že tvoria nejaký ucelený telo, takže preto len vyberanie takýchto hrozienok z koláčov s tým, že my s tým vytvoríme náš lepší koláč. Neni som si istý, že či je to práve tá najlepšia alternatíva. Toľko na vysvetlenie tých mojich postojov a toho, čo som myslel, lebo možno nie som to napísal úplne tak zrozumiteľné, aby to bolo pochopiteľné, a preto som si to dovolil takto dovysvetlil. Ďakujem.

Rečník 8

Ďakujem, faktické poznámky. Peter Šamko a Martin Betak.

Rečník 9

No ja by som našiel k tomu, k tej prvej vete 1 19 ods. 3. Tam nie je povedané, že nový dôkaz bude zápisnica o výsluchu svedka z iného trestného konania, tam to proste nie je, tam je povedané, pokiaľ sa čo i len v časti týkajú predmetu konania alebo osoby obvineného, tak ďalej, v ktorej majú vykonané dôkaz, t zn. nie každá výpoveď svedka z iného konania, ale či absolútne zúžená, to hovorí už ten návrh zákona len na ten predmet konania, to je presne tie situácie, ktoré ja som tu opisoval, t zn. nie je hocičo, takže podľa mňa to nie je nejaké, že by sa tomu nedalo rozumieť. Je tam jasné, pokiaľ sa, pokiaľ sa čo i len sčasti týka predmetu konania, presne na tie situácie, na čo reagoval aj ten Najvyšší súd v tej trestnej veci, ktorú som spomínal, že toto má byť ono a dovetok, ktorej majú byť vykonané ako dôkaz, t zn. keďže to neni listinný dôkaz, nie je to klasická výpoveď, nie je to nič, musí byť nejakým spôsobom vykonaná a vykonaná môže byť len cestu 2 6 4. Ten bod 16 zákona, t zn. len na čítanie, vysvetlenie tých rozporov v tomto pohľadu. Podľa mňa je to ustanovenie úplne jasné a podľa mňa je aj potrebné, lebo to nebude hocijaké výpovede, kde čo povedal kedykoľvek, ale o tej istej veci, ako ty vypovedal. Vypedáš rovnako. Dá sa to len cestu 2 6 4 ako rozpory. Takže tam sa mi absolútne nezdá, že by to mohlo otvárať nejaké dvere niečomu, lebo tam, pokiaľ sa, čo i len v časti, pokiaľ ide o tú druhú vetu, tam nejde vôbec o to, že ja vyhodnotím inak dôkazy ako súd prvého stupňa, práve naopak, tam ide práve o to, že čo má stačiť a čo ma nestačí ani pri tom nepriamom dôkaze.

Hovorí sa reťaz, ale nehovorí nikto, či majú byť 2 nepriame dôkazy, 3 4, to je práve od prípadu k prípadu a toto ustanovenie hovorí to isté, nehovorí, má byť potvrdené dôkazy,

nepriame dôkazy majú byť reťaz, čo to v ktorom konkrétnom prípade bude, závisí od toho konkrétneho prípadu. A ja sa môžem, ja na, k krásnenosti nemôžem povedať, že mne to nestačí, ja, ja chcem ešte 1 nepriamy dôkaz. A to isté bude aj pri kajúcnikovi. Niekto povie, mne to stačí, sú tam IT ka, niekto povie, aj mne to nestačí. Sem tam ešte niečo, t zn. žiadne, žiadny zásah do voľného hodnotenia dôkazu ja tam nevidím práve preto, že rovnako ako pri tých nepriamych dôkazoch a budem môcť ten súd sa s tým hrať, bude môcť to hodnotiť podľa seba a ten nadriadený súd zase nejakým, nejakým spôsobom inak, takže vôbec mne sa nezdá, že by to bol nejaký problém, lebo tam nie je napísané návod, čo máte urobiť, tam je napísané len, že niečo nestačí, ale koľko toho má byť? Presne ako je to doteraz?

Bude, len, bude len na tom súde. Ďakujem.

Rečník 8

Ďakujem, Martin, Beza, faktická Adria ku takk fakticky ďakujem.

Rečník 6

Pani predsedníčka, ja na koleguca by som rád reagoval faktickou. No ono ja sa absolútne stotožňujem s tým, že ide o vyberanie hrozienok z koláča, ale trošku v inom význame, pretože ja si myslím, že Ministerstvo spravodlivosti ako predkladateľ tohto zákona sa trošku bojí verejnej mienky, lebo keby ten kolaps zobralo ako celý, tak by absolútne išli alebo korupcia, absolútne iné trestné činy, zostalo by tam iba terorizmus a organizovaný zločin, čiže organizovaná skupina, zločinecká skupina. Je pravda, že to je osobitný zákon, ktorý ale rieši opäť iba teroristov a mafiu, neni tam nadväznosť na žiadne iné ďalšie ustanovenia, v podstate tá lehota, ktorá tam je, to je naozaj pár článkový zákon, ktorý hovorí o tom, že musí v 1 80 dňovej lehote vypovedá, tým sa predchádza tomu reťazeniu tých rôznych, spomínaniu si tých výpovedí a môže sa používať teda pri tých vlastne zločineckých skupinách a teroristických skupinách, t zn. že naozaj, keby to Ministerstvo spravodlivosti podľa mňa aj by malo byť omnoho odvážnejšie, naozaj predložilo ten koláč ako celok, čo sa, čo aj my sme sa snažili s kolegom Šramkom urobiť, že sme tam dodali všetko to, čo tam podľa nás chýba.

Tak by možno bola verejnosť prekvapená, akým spôsobom to má tých kajúcnikov. Talianska republika upravený. Čo sa týka toho hodnotenia tých dôkazov, podľa mňa tiež nejde o zásah do voľného hodnotenia dôkazov, pretože ten, tá povinnosť zásad voľného hodnotenia dôkazov v rovine zákonnej vlastne je prejavom ústavnej nezávislosti súdnej moci a vlastne zas tá povinnosť preukazovať vinu bezdôvodných pochybností je zákonnou reflexiou vlastne prezumpcie neviny, čiže ak tu máme iba nejaké tvrdenie kajúcnika, myslím si, že úplne opodstatnené, aby jednoducho bolo v zákone uvedené, že ho treba overovať ďalšími dôkazmi a nemyslím si, že to môže to byť ponechané, samozrejme aj na judikatúru, ale nev nevidím žiadny problém v tom, aby to bolo riešené aj vyslovene explicitne v zákone. A ešte rýchlo. Adrianovi ty vinu tam rieši.

Rečník 8

V rámci toho.

Rečník 6

Máš, dobre, končím.

Rečník 8

Adrián Kucek, faktická, Tomáš Lalík, faktická, všetci k Martinovi Žovincovi idete.

Rečník 7

Ďakujem pekne.

Rečník 2

Slovo. Ja čiastočne súhlasím a čiastočne nesúhlasím s kolegom řovincom, začnem s tým, čo súhlasím, to je to, že tiež vidím ako problematické to, ak mám teda výpoveď spolupracujúcej osoby a potom mám 1 objektívny dôkaz, napr. ten kamerový záznam, ktorý verifikuje a potvrdzuje, objektivizuje jeho výpoveď, ale zákonodarca alebo predkladateľ tu hovorí o ďalších dôkazoch, t zn. musí to byť minimálne 2 dôkazy, to je 1 vec a myslím si, že z praxe poznáme prípady, kde jednoducho takto došlo k odsúdeniu pri takejto kombinácii a kvalite a rozsahu dôkaznej situácie a čo sa týka tej, kde nesúhlasím, tak to nesúhlasím. To, že kdekoľvek. Dážoviec ako keby kritizoval, že sa môžu použiť zápisnice o výsluchov svedkov ako keby v neobmedzenom neurčitom rozsahu, myslím si, že tam, že zápisnica o výsluchu svedka z iného trestného konania tam nie je bodka a tak, ako správne povedal kolega Šramko, tam je to presne vymedzené, že pokiaľ sa čo i len časti týkajú predmetu konania alebo osoby obvinenej, obvineného v trestnej veci, v ktorej majú byť ako dôkazy vykonané.

V spojení s toho 2 60 štvorkou je to absolútne, by som povedal, že nepochybné, čo tým predkladateľ sleduje.

Rečník 8

Ďakujem, ďakujem, faktická poznámka, Tomáš Lalik.

Rečník 12

Ďakujem pekne za slovo. Ja by som len reagoval na kolegu, ktorý hovoril určite trochu, ja by som možno povedal skôr tak filozoficky, že trestné konanie je proces, ktorý vedie v konečnom dôsledku k odsúdeniu alebo konštatujú viny páchateľa a je to vzťah medzi štátom na jednej strane a jednotlivca na strane druhej a všetky tie garancie, ktoré máme v rámci spravodlivého súdneho procesu, tak sa snažia vyrovnať ten disbalanc, ktorý existuje na jednej strane medzi štátom a jednotlivcom. Nevnímam a nejakým spôsobom práve navrhovanú právnou úpravou zo strany kolegov Šamka a sk ako niečo, čo obmedzuje zásadu, princíp, pravidlo, nazveme voľné hodnotenia dôkazov, keďže aj toto pravidlo do istej miery má garantovať spravodlivý súdny proces a naozaj konštatovať Mini bez akýchkoľvek alebo bezdôvodných pochybností a v konečnom dôsledku už pravidlo z tr. por. že každý zákon musí byť získaný v súlade alebo na základe zákona, v súlade so zákonom, zákonná licencia, získavanie dôkazov je v podstate zásahom do voľnej hodnote a dôkazov, lebo si môže povedať, že aj nezákonný dôkaz by mohol teda nejakým spôsobom vyvažovať, posudzovať, brať do úvahy a tak a t ď. ale zákon hovorí, že nemôže, takže absurdum by sme aj toto pravidlo mohli brať ako nejaké narušenie voľného hodnotenia dôkazov, takže to nie je samoúčelné, nie je to inštrumentálne hodnota, ale skôr práve to hodnotenie dôkazov má slúžiť ku garancii spravodlivého súdneho procesu, ktorými ochrana jednotlivca nie je záujmom štátu v trestnom konaní.

Rečník 8

Ďakujem, Vladimír Monok, do rozpravy.

Rečník 12

Ďakujem, ja už len veľmi krátko. V podstate kolegovia povedali úplne všetko, teda aj k tomu predložil. Ja plne sa stotožňujem predovšetkým s tým, čo uviedli, že bola by potrebná a vhodná nová komplexná úprava spolupracujúcej osoby, čo za vzor ja myslím tiež, že by mala slúžiť najmä teda tá česká úprava spolupracujúceho, jednak aj tou tradíciou právnou. Je nám najbližšia a okrem toho vlastne ich rozhodnutia, ktoré sú založené na kajúcnikovi, tak prechádzajú aj Európskym súdom pre ľudské práva. Čo sa týka tých pripomienok, ktoré som predložil ja, ich zmyslom bolo vlastne len odstrániť možné aplikačné problémy, keď bude orgán činný v trestnom konaní a snažiť nejak dešifrovať presné znenie toho ustanovenia, mám na mysli najmä teda ten pojem vierohodné informácie pri definícii spolupracujúce osoby, pretože skutočne môže sa stať aj taká situácia, že ten orgán činný v trestnom konaní ešte nebude mať k dispozícii vlastne žiadnu inú informáciu a nebude môcť oprieť vlastne vierohodnosť o nič, len o nejakú prázdnu úvahu, môže byť pravde, proste ten pojem vierohodná informácia podľa mňa neurčitý a menlivý, môže sa vyvíjať a meniť rovnako, aj keď tu vlastne spomínal, že tá spolupracujúca osoba má vydať len tie výnosy, ktoré má.

Keby sme zase išli do tej doslovného znenia, vlastne kolegovia navrhujú, tam sa hovorí, že je povinná vydať výnos. Obávam sa, že orgán činný v trestnom konaní si môže vyložiť vlastne túto požiadavku tak, že bude povinný vydať všetky výnosy a nielen tie, ktoré ešte mal, mi môže disponovať, ale všetci rovnako. Tiež si myslím, že by bolo potrebné alebo vhodné obmedziť aj to, o čom je povinný vypovedať, mám na mysli o akých trestných činov, že by teda nemali byť všetky tie trestné činy, ktoré kedysi spáchal, či išlo o morálku, krádež alebo pobil sa s niekým, ale že by to mala, malo ísť o také trestné činy, ktoré vlastne sú predmetom tej spolupráce, takže to vlastne bolo zmyslom toho mojich pripomienok a vlastne záverom len to pri pani predsedníčke ohľadom hlasovania ideálne bolo podľa jednotlivých bodov.

Rečník 8

To rozhodne, to rozhodne, len ešte sme tam neni. Martin Bezák, faktické.

Rečník 6

Veľmi stručne k tebe. Vládol ohľadne toho, kedy rovnosti a myslím si, že to vieme interpretovať, že na to je už nejaká judikatúra. A my sme sa vlastne opäť inšpirovali, keď chceme mať ten koláč celý, nielen tie hrozienka talianskou právnou úpravou. A oni, ja som to už spomínal, to sú tie informácie odvodené z nejakých povestí, hej, alebo započutých vecí, keď mám výpoveď, že príde mi vypovedať osoba, že chcem s vami spolupracovať, lebo som svedkom nejakej organizovanej trestnej činnosti a začne hovoriť, že bola som vtedy na mieste takom ona akom hentam a tam, tak keď ja nemám zatiaľ nič a čo mi to odpovie tomu, čo tvrdí tá osoba, tak je tá jeho výpoveď vierovná. Problém mi bol, keby tá osoba prišla, povedala, že viete čo, ja som bol tam a videl som, ako slnko zapadá ráno, hej? Že evidentné proste nevierohodné záležitosti, ktoré sú alebo ktoré sú proste na prvý pohľad proste úplne nevierohodné, čo sa týka toho, tých výnosu, ešte aby som bol presný. Tam, keď si všimneš, tak v tom eppu je, že jej vzniká tá povinnosť.

Prepáč, teraz nie, že EP trestnej činnosti.

Nie, nie výnosy, fko je, áno, spolupracujúce, vzniká spoluprácou povinnosť vydať výnosy z jej trestnej činnosti alebo označiť veci v jej k dispozícii, ktoré sú výnosom z trestnej činnosti,

to je opäť reflexia tej talianskej právnej úpravy, kde sa počíta aj s tým, že napr. presne s tou situáciou, o ktorej ty hovorí, že ona ich napr. spotrebovala, ale tak v takom prípade je alternatíva, že aspoň musí označiť tie, ktoré má ešte stále k dispozícii, hej? A keď nemá, no tak proste povie, že nemá, ale jednoducho myslím si, že to reflektuje obidve, všetky možné alternatívy toho skutkového deja, ktorý tam je.

Rečník 8

Možno ďakujem, faktka poznámka k Vladimírovi Monokovi. Martin Puchala, Adrian Kucek.

Rečník 1

Trošku možno pôjdem mimo úplného pravidiel rokovacieho poriadku, lebo trošku chcem sa vyjadriť ku viacerým mojím predrečníkom. V zásade si myslím, že to, čo povedal v závere Peter Šamko, ako to zhrnul, tie všetky veci vo vzťahu ku kolegovi Žilinkovi, aj vo vzťahu k ostatným, s tým sa dá plne súhlasiť. Čiže myslím si, že ten návrh, ktorý spracovali, je fajn. Nemyslím si, že treba úplne trvať na tom, že teda ak je tam množné číslo, tak že musí byť tá výpoveď kajúcnika, môžme sa baviť, potvrdená alebo podporená inými dôkazmi, o tom by mohla byť debata, že teda musí byť tých dôkazov viac, lebo v trestnom poriadku je x takých ustanovení, ktoré hovorí súd, hodnotiť dôkazy v možnom čísle, t zn. ak bude 1, tak bude hodnotiť 1 dôkaz, nebude hodnotiť viac, lebo tých dôkazov viac nie. No ale čo chcem hlavne povedať, ja chcem sa prihovoriť za to, aby teda všetky tie podnety, ktoré tu boli, sme tomu ministerstvu dali, dajme im ako zásadné pripomienky a uvidíme, čo z toho vznikne.

Myslím si, že ak sa tým budú zaoberať, tak hlavne tá inšpirácia českou úpravou. Tak komplexnosť, ktorá tu bola povedaná, všetky tie vety, to je niečo, čo nech tam majú a nech a nech jednoducho sa tým, tým zaoberajú, možno to niečo podnesie tým, čiže to v zásade technická záležitosť, aby všetky tie pripomienky, ktoré idú, boli ako zásadné.

Rečník 8

Takto ja o nich hlasovať dám, ale ja nemôžem povedať, že hlasujte za, samozrejme, to je na každom, ako bude hlasovať a neviem, či tebe píše ten istý človek, čo nás počúva, že chcú všetky alternatívy od nás z ministerstva, ale mne to písali, že nás na ministerstve počúvajú a toto presne povedali, že schváľte všetko, čo máte a my sa s tým pohráme, ale nemôžem vám ja povedať, že hlasujte za všetko. Toto som len povedala, to, čo mi prišlo a každý hlasuje podľa svojho vedomia, svedomia a odbornosti k trestnému poriadku, všetci, čo máme.

No ešte 1 technická poznámka, keďže Vladomonok aj Martin Žovinec dávali sami za seba, majú tam jednotné číslo. Ale keď to nahráme za Súdnu radu, ak vám nevadí, tak tam bude navrhujeme, poukazujeme, hej? Čiže to sa, to sa len gramaticky upraví na množné číslo a ja teraz úplne nejdem asi čítať všetko, takže najskôr si to ujednotíme, ešte nejdeme hlasovať sekundičku.

Rečník 7

Takto.

Rečník 8

To celkové uznesenie, ako vždy, keď robíme, budeme na záver hlasovať, t zn. že schvaľujeme pripomienky, ktoré tvoria prílohu. Ukladáte mi, aby som to urobila. To je, to máme ale teraz

jednotlivé pripomienky, ideme hlasovať, ako vždy, tá prvá všeobecná pripomienka, tam by som navrhovala vzhľadom na ten, tú diskrepanciu, s tým paragrafom, necitovať ten text, ak by vám, to vám dvom nevadilo, iba urobiť poukazom na § 4 ods. 1. Písmeno F považuje Súdna rada za vhodné využiť možnosť zapojiť do tohto pripomienkového konania. Môže byť, že toto beriem ako vy dvaja, čo ste to vytvorili, že akceptujete túto zmenu. Kancelária si to zaznamenáva, toto máme vyriešené. Množné čísla budú všade. Čiže toto je všeobecná pripomienka, potom, počúvajte ma a sústreďte sa, aby sme to nedomotali ako prvú pripomienku budeme hlasovať k § 2, ods. 10. Šamko Bezák.

Áno, druhú pripomienku a všade bude, túto pripomienku považujeme za zásadnú, druhú pripomienku. Vlado Monok. § 10, ods. 2 3.

Kde navrhuje vypočuť.

10, ods. 2 3. Ale keď to chcú, tak budeme o tom hlasovať. Dobre? No tak.

No alternatívy alebo čo, ja neviem, no. Tretia navrhuje počkať takto, druhá bude § 10 ods. 2 3 monog, kde navrhované preformulované ustanovenie § 10 ods. 2 3 navrhuje vypustiť.

Túto, mi to ale nedáva logiku, lebo ak schválime to, že vláda navrhuje vypustiť to, čo ste vy tam dali preformulovať, tak to neni alternatíva, to je proti návrh.

Samostatne, len to hovorím, že keď schválime toto, za toto dávam do pozornosti, tu už nemá zmysel dať hlasovať o tom návrhu. Šamko Bezák, prepáčte, že vás takto menujem a takto vás nás poznámkovaných, ktorým navrhujete preformulovať § 10, ods. 2 3. Tu je to úplne v rozpore, akože v rozpore proti sebe. Teraz k bodu 1 návrhu, to je § 3 3 a ODS. 1. Ako keby bola tretia pripomienka, ako keby tam navrhuje Vlado tú alternatívu 2. Inak tam to vieme podľa mňa urobiť, lebo tam dáme alternatívu 2, monokovú alternatívu, 1 Šamko Bezák, alternatívu 2, Šamko Bezák. Tam sú akože rozdiely, ale dobre, tam to neni, že úplne celé zmeniť, preformulovať. Ešte sme v obraze. Čiže alternatíva teraz 4 k bodu 2 návrhu zákona 3 3 a ODS. 2. Monok navrhuje vypustiť písmeno C 3 3 a ods. 2 zo znenia navrhovaného. Šamko má bez zákon. Takže túto vieme urobiť podľa mňa tak, že obidve alternatívy, že dáme Šamko Bezák a potom navrhneme vypustiť C Šamka Bezáka, no tak ale čo potom mám iné urobiť?

Tak dám 20 minútovú prestávku a urobte si to a vy sa zlaďte, lebo toto je to, čo ste dali, akože tú všeobecnú pripomienku už nemusíte prerábať, to dáme bez citácie, písmeno, s tým sa nehrajte, ale toto si vydiskutujte, že čo teda. Takže je 18, 2 5, do 18, 4 5 vám stačí čas. Dobre. Prerušujem zasadnutie do 18. 4 5 m v prerušenom zasadnutí Súdnej rady po 20 minútach, aby sme sa vrátili k tomu, čo som povedala pred 20 minútami a ideme tým istým spôsobom, takže na tom sme sa po 20 minútach dohodli.

Rečník 7

Áno.

Rečník 8

To, čo som povedala na konci pred prerušením.

Rečník 7

Áno.

Rečník 8

Nie. Povedali, že takto má byť, ako som povedala, takže ešte raz, prosím vás, sa sústreďte, áno. Oficiálne uznesenie, príloha platí, všeobecná pripomienka, ako som povedala, za súhlasu predkladateľov platí, či toto nebudem, poviem všeobecná pripomienka, pokiaľ ide o tie konkrétne pripomienky, všetky budeme považovať za zásadné, nemusím to dobré pri hlasovaní ani čítať a po dohode so všetkými predkladateľmi je to tak, ako som povedala, vtku skúste sústrediť a ja vždycky poviem, že koho alternatíva alebo pripomienka to je. Budem čítať priezviská. Jednotné číslo sa potom preformuluje na množné. A upozorním, ak schválime toto, už neprichádza do úvahy. Toto. Dobre, skúsime to tak.

Dobre.

Rečník 7

Takže.

Rečník 8

Číslo uznesenia bude sledovať kancelária, nebudem čítať číslo uznesenia, ani nič, len dám hlasovať za, proti. Zdržal sa. Takže teraz hlasujeme o všeobecnej pripomienke so zmenou, ktorá bola dohodnutá, to je ten úvodný text a zmenený je tam § 4, ods. 1, písmeno F a vyškrtnuté toto. Dobre, hlasujme, prosím, teraz.

Všeobecná pripomienka. Ďakujem. Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov.

Za hlasovalo 17, proti nebol nikto, nezdržal sa nikto. Prijaté. Prvý úspech.

Po prvé, prvá pripomienka konkrétnych zásadná k § 2, ods. 10 Šamko Bezák. Iná alternatíva neni, to je tá prvá, doplniť § 2, ods. 10. Hlasujme, prosím, teraz.

Ďakujem. Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov, za bolo 17. Proti nebol nikto, nezdržal sa nikto. Prijaté. Druhá konkrétna pripomienka § 10 ods. 2 3.

Rečník 7

Monok.

Rečník 8

Je to snaha alebo návrh o preformulovanie 10 ods. 2 3. Teda vypustiť ho, ktorý navrhli Šamko Bezák, ak schválime Monoka, už nehlasujeme o Šamkovi a Bezákovi? Áno, hlasujme, prosím, teraz.

Hlasovalo všetkých 17.

Ďakujem za, traja proti 1, zdržalo sa 13, neschválili sme toto uznesenie, ideme hlasovať o sme v druhej pripomienke o návrhu Šamko Bezák, preformulovanie § 10, ods. 2 3, je tam návrh preformulovania, odôvodnenie. Hlasujme, prosím, teraz.

Ďakujem. Hlasovalo všetkých 17 členov Súdnej rady.

Za, 17 proti nikto, nezdržal sa nikto. Prijaté. Tretia pripomienka Monok navrhuje nové znenie písmena D a F v alternatíve 2. Čiže tu vieme schváliť obidve.

Nie.

Že vypustíme D a vlčanka a vymeníme, čiže ak schválime Monuka a musíme premeniť, tesná to, vložiť to do Šamka, Bezák, dobre, takže hlasujeme o monokovi. § 3 3 a ODS. 1. Hlasujme prosím, teraz.

17 členov hlasovalo.

Za, 11, proti 1, zdržalo sa 5, nehlasovalo, teda hlasovali sme všetci, takže bolo toto schválené, takže teraz sa sústreďme. Teraz príde kombinatorika. Toto, čo navrhol vládomonnok, bude súčasťou § 10. Premenený § 10 ods. 2 3. Ušamká a Bezáka. Vtedy sa sledujete, mám to konkrétne čítať? Alebo stačí, keď, keď si to viete párovať.

Hlavne, aby to do riska potom spárovala, keď to bude nahrávať.

Rečník 7

Zajtra.

Ale tu je len 10 ods. 2 3, tu je neni alternatíva, tu je len.

3 3 a poďte sem, normálne, poďte sem, Deniska, lebo to som presne tušila, že tu skončíme, veď my sme tu, hej? 10 ods. 2 3 preformuloval, no nemáme alternatívu, no, čiže túto.

Rečník 7

Ak.

Rečník 8

Vlastne, čo tou vašou? 10? Áno, ale 3 3, nie 10 ods. 2 3, tam sme ešte len.

Čiže ten 10, ods. 2 3 sme už odhlasovali.

No áno, prepáčte mi, tušila som to, že to takto bude. Čiže máte pravdu. Čiže navrhuje nové znenie D a F alternatíve 2 navrhnutej šamkom a bez zákon, to sme schválili.

Rečník 7

Čiže.

Rečník 8

Alternatíva 1 je od Šamka Bezáka nasleduje a alternatíva 2, alternatíva 1. Nehlasujeme, lebo to stratilo zmysel schválením Monoka, alternatíva 2 je vlastne zmenené D a F monokom. Počúvate ma. Čiže ideme ešte raz hlasovať o alternatíve 2. Deniska.

Rečník 8

V.

No veď, ale tu je, tu je benefit podľa 2 0 5 ods. 1, to je Šamko Bezák, o tom môžme hlasovať, áno, to bude alternatíva 1 zatiaľ a potom bude alternatíva 2. Šamko, Bezák s monokovými D, C, Čko a D čko, čiže tu vieme obidve alternatívy schváliť, aby si ministerstvo mohlo vybrať.

Rečník 7

Dobre.

Rečník 8

Takže ideme teraz o alternatíve. 1 Šamko bez, ak to sú benefity podľa § 2 0 5 ods. 1 2 15, ods. 3 2 18 a t ď. áno, hlasujme, prosím, teraz.

Ďakujem. Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov.

Zahlasovalo 17. Proti nebol nikto, nezdržal sa nikto. Alternatíva 1, schválená alternatíva 2 je to, čo navrhovali bezodkladne po tom, ako spolupracujúca osoba prejaví orgánom činným v trestnom konaní vôľu spolupracovať. S tým, že CD bude text vláda Monoka, ktorý sme schválili ako alternatíva ako d.

DF.

Nie DF, no ja som porozumela D. Čiže DF sa vymení do tejto alternatívy, sa vymení monokove za Šamko Bezák, toto bude alternatíva 2. Hlasujme, prosím. Teraz.

Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov, za bolo 12, proti 0, zdržali sa piati, prijatá alternatíva 2. Teraz ideme k § 3 3 a ODS. 2. Monok navrhuje vypustiť písmeno C zo znenia navrhovaného Šamko a Bezákom, čiže ak, ak schválime vypustenie písmena C, tak potom už nebudeme hlasovať o tom Šamkovi Bezákovi, dobre, takže hlasujeme teraz o tomto. Monok 3 3 a ODS. 2. Vypustenie z Šamka Bezáka. Hlasujeme, teraz.

Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov.

Za, dvaja proti 0, zdržalo sa 15. Neprijaté, takže ideme. Šamko Bezák.

Áno, tak ako to bolo a tak hlasujme prosím teraz.

No to hlavne zajtra bude úplný. Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov za, 16, proti 0, zdržal sa 1 prijaté, teraz ideme § 3 3 a ODS. 3. Šamko Bezák.

Prešla nám tá alternatíva, čiže môžme o tom hlasovať, dobre? Šamko, Bezák, to je, to.

Viete čo, to je. V zmysle pripomienky k bodu 1 navrhujeme, aby oprávnenie spísať záznam o spolupráci mal iba prokurátor. No tam sme, dobre hlasujme, prosím, teraz Čamko Bezák.

Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov.

Za bolo 17, proti nikto, nezdržal sa nikto. Prijaté k § 3 3 a <new_paragraph/> 4 monog, tu vieme mať alternatívy monog aj Šamko bez, ak obidve že 3 3 a <new_paragraph/> 4. Tam je to, že Vlado tam vkladal. Ktorá je predmetom spolupráce a o takejto, s ktorými disponujú, to je Vladová alternatíva a potom bude druhá alternatíva, Šamko Bezák, kde to bude bez týchto, to sa nevylučuje, čiže prvá alternatíva monok § 3 3 a <new_paragraph/> 4. Hlasujme, prosím. Teraz.

Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov.

Za 13, proti 0, zdržali sa štyria. Prijaté alternatíva 2, to je to navrhované šamkom bez zákon <new_paragraph/> 4, bez tých vložených monopoly plov. Hlasujme, prosím, teraz.

Všetkých 17 prítomných členov hlasovalo.

Za, bolo 17, proti nebol nikto, nezdržal sa nikto. Prijaté k § 3 3 a ODS. 6. Šamko Bezák, preformulované znenie ustanovenia, sama alternatíva neni, tam je len Šamko Bezák. Hlasujme, prosím. Teraz.

Technický problém. Či hlasovalo všetkých 17 prítomných členov za, 17, proti nikto, nezdržal

sa nikto prijaté, teraz ideme 3 3 a ODS. 7. Tam je preformulované znenie Šamko Bezák, bez alternatívy hlasujeme, prosím. Teraz.

Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov.

Za, 17 proti, nikto, nezdržal sa nikto, teraz ideme 3 3 a ODS. 8. Sledujte ma. Dobre, hej? Tam je to tiež bez alternatívy. Šamko Bezák, hlasujme, prosím. Teraz.

Hlasovalo všetkých 17 prítomných.

Za, 17 proti, nikto, nezdržal sa nikto. Prijaté teraz § 1 19 ods. 3 žovine.

Tam je odlišné riešenie vypustiť, že ak sa schváli žovine, tak potom tá alternatíva Šamko bezách, kde výpoveď, v ktorej bol poskytnutý benefit, sama osebe nemôže byť. Potom už sa o nej nehlasuje, dobre, že najskôr táto, ak ju schválime, nehlasujeme o Šamkovi Bezákovi, hlasujeme prosím teraz? No nie.

Hlasovalo všetkých 17.

Za, štyria, proti traja, zdržalo sa 10 neschválené, takže ideme o alternatíve. Šamko Bezák. To, čo som teraz čítala, áno, vieme, kde sme, hlasujme, prosím, teraz.

Hlasovalo všetkých 17, 17 proti, nikto, nezdržal sa nikto. Prijaté teraz § 1 6 8, ods. 1.

Prešla nám tá pripomienka, čiže ideme hlasovať.

Rečník 4

Dobre.

Rečník 8

Tuto je len, tuto je, len tu ide o to, že doplňuje sa predmetné ustanovenie. Ak súd pri výroku o vine vychádza z výpovede spolupracujúcej osoby, v odôvodnení vyslovene uvedie, z akých dôkazov a t ď. dobre, hlasujme, prosím. Teraz.

Hlasovalo všetkých 17 za, 17 proti nikto, nezdržal sa nikto. Prijaté posledné § 2 3 4, ods. 3.

Hlasujeme. Vzhľadom na argumentáciu bla, bla, bla je potrebné nahradiť slová potvrdená, potvrdzujú podporené a podporujú. Hlasujme, prosím. Teraz.

Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov.

Za bolo 17, proti nebolo nikto, nezdržal sa nikto. Prijaté, teraz prednášam komplexný návrh uznesenia, príloha budú tie pripomienky, ktoré sme schválili, Súdna rada Slovenskej republiky v súlade s § 4, ods. 1, písmeno F zákona č. 1 8 5 z roku 2 00 2 Z. z. o Súdnej rade Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov po prerokovaní návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 30 3 0 1 z roku 2 00 5 Z. z. tr. por. v znení neskorších predpisov v zátvorke LP 2 0 20 6 2 4 po a schvaľuje pripomienky Súdnej rady Slovenskej republiky k návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 3 0 1 / 2 00 5, 2 00 5 Z. z. tr. por. v znení neskorších predpisov LP 20, 20 6 2 4 v znení, ktoré tvorí prílohu tohto uznesenia. Po B ukladá predsedníčke Súdnej rady Slovenskej republiky predložiť pripomienky podľa bodu A Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky na ďalší postup. Hlasujme, prosím. Teraz.

Hlasovalo všetkých 17 prítomných členov Súdnej rady.

Za bolo 17, proti 0, zdržalo sa 0. Pripomienky sme schválili. Zajtra budú dané tam, kde majú byť, keďže zajtra je posledný deň lehoty, v MPK